

VEZÉRCIKK

A zöldár • Pataky Albert

A napokban meghívó érkezett az Országos Titkárságra, hajókirándulással egybekötött sajtótájékoztatóra invitáltak, amelynek célja volt, hogy az újságírókat az árvízvédelem időszerű feladatairól tájékoztassák.

Miért küldték az Élő Víznek ezt a meghívót? Első gondolatom az volt, mi köze egy hitéleti lapnak ilyen, bár közérdekű információkat nyújtó, de lelki tartalmat nem hordozó tájékoztatóhoz.

Később mégis lelki dolgokkal kapcsolatos gondolatokat indított el bennem az esemény. Szomorú látvány, amikor kiárad egy patak vagy folyómeder. A Bős-Nagymaros-erőművel kapcsolatos szlovák építési munkálatok következménye a vízszint csökkenése, a Szigetköz ökológiai egyensúlyának megbomlása. A szakemberek szerint ez hosszú távon beláthatatlan következményekkel járhat olyannyira, hogy veszélybe kerülhet Budapest ivóvízkészlete. Méginkább tragikus, amikor keresztény emberek, gyülekezetek, egész közösségek válnak kiszáradttá. Jézus mondta: „Aki hisz én bennem, ahogyan az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek” (Jn 7,38). Ezt a Lélekről mondta.

A forrásnak, az ereknek, a patakoknak állandóan táplálni kell a folyók vizét. Például, ha csak pár napig nem kapna vizet a Duna a fekete-erdői forrásból, valamint a belecsatlakozó patakokból, bizony hamarosan csak a partjait láthatnánk. A kiszáradt medret kikezdi az idő. A patak és a meder is fokozatosan eltűnnek. Lelki életünk medre az isteni szó: a Szentírás igazsága. A folyam a Lélek jelenléte, ajándékai és gyümölcsei pedig megtöltik a medret, és ezzel megadják értelmét. Ha csak a partot ismered, de az azt megtöltő folyamot nem, a legcsodálatosabb igazságokat felfedezheted, vallhatod és hirdetheted, mégis hamarosan a felismert bibliai igazságok is fokozatosan eltűnnek életedből. Ne gondold, hogy Lélek nélkül ismereteid kedvessé tesznek Isten és a megmentésre szoruló emberek előtt. Beszélhetsz Istenről, de egyedül a Lélek győzi meg a világot. Lehet legkiválóbb a teológiai képesítésed, de idővel rá kell jönnöd, hogy nem tudsz másoknak segíteni, számodra csekély nyereség a pusztá ismeret. „A Lélek tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.” (2Kor 3,6) Hogy lehetsz teljes Szentlélekkel? Tölts több időt Istennel! Olvasd és hallgasd rendszeresen az Igét! Tarts bűnbánatot! Ne hagyj rendezetlen dolgokat az életedben! Engedelmeskedj Istennek! Töltsd be hűségesen szolgálódat, amire Krisztus elhívott, hiszen a Szentlélek ajándékait szolgálásra adja az Úr. Tragikus, amikor kiszáradnak a partok, de az is, amikor medrét elhagyva mindent eláraszt a víz.

Az elmúlt hetekben hallottunk az évszázad árvizeiről. Városról városra vonult, egyre több területet elöntve a zöldár. Összedőlt házak, hidak, alámosott, közlekedésre alkalmatlanná vált utak és vasúti sínek maradtak utána. A folyóvízzel áramot termelhetünk, az árammal háztartási gépek működhetnek. Ez természetes, nem látványos, de hasznos. A partjait elhagyó víz kárt okoz. Tehát a meder sem jó víz nélkül, de a víz sem meder nélkül. Egymásnak vannak rendelve. Ezt ne felejtsük el. Az élmény és megtapasztalás lelki dolgaink mércéje nem

lehet.

Káros a kábítószer élvezete, bár kellemes élményt és érzést ad, de a drog szolgájává tesz. A Lélek működésének medre az írott Ige. Ezt nekünk is el kell fogadnunk. „A Lélek sem jó tudomány nélkül és aki csak a lábával siet, hibázik.” (Péld 19,2)

Pál apostol korinthusiakhoz írt levelében utal a lelki ajándékok megnyilvánulásainak mikéntjére és céljára. Nem jut eszünkbe öt az ébredés ellenségének tekinteni.

Pünkösdi testvéreim, ha valamikor, akkor ma nagy szükségünk van arra, hogy lássuk a partokat és megerősítsük azokat, de arra is, hogy ömledezzenek végre az élő víznek folyamai.

CÍMLAPON

Gyermekkori emlék – A veréb is talál házat • *Bérczes Lajos*

%Az Országos Presbitérium (OP) júniusi találkozására érkezett Békésről Durkó Sándor testvér Albert fiával. Amíg a testvérek gyülekeztek, sikerült Sanyi bácsival beszélgetnem.

– Gyermekkori emlékeim elevenednek meg. Tíz év körüli vasárnapiiskolás lehettem, amikor a pesti Röck Szilárd utcai gyülekezetben találkoztunk.

– *Sanyi bácsi, monddjál valamit a régi időkről, magadról, csaláodról!*

Azt hiszem, 1931-ben kezdődött. Hat hónapos koromban fekete himlős lettem. Az egész arcomat elborították a sebek. A szememet sem tudtam kinyitni. Ekkor látogatott meg minket Sárkány Győző testvér, aki a békési pünkösdi gyülekezet vezetője volt. Nagyon keményen lépett fel. „Te hitetlen és gonosz édesanya, miért tűröd, hogy ez a gyermek így szenvedjen!? Miért nem imádkozol, vagy miért nem hívsz segítségül imatársakat?”

Édesanyám, mint jó baptista, igen meglepődött, de azután hamar megvigasztalódott, mert imádkoztak értem, és másnap reggelre – egy éjszaka alatt – teljesen eltűntek a sebek, meggyógyultam. Édesanyám ezután rendszeresen járt a pünkösdi gyülekezetbe.

Hamarosan Szentlélek-keresztiséget is nyert. Egy-két év múlva édesapám is csatlakozott hozzá.

Sárkány testvér után jött Siroky István, majd Nagy Ferenc testvér lett a békési lelkipásztor. 1939-ben, a betiltáskor a gyülekezet egyik része Nagy Ferenc testvérral a baptista gyülekezetbe csatlakozott. Ő Rosszderdön lett lelkipásztor. Utána ment oda Telegdi testvér baptista prédikátornak, aki később szintén pünkösdi lett.

1941-ben került Békésre Kalincsak Mihály testvér, az ő vezetésével csatlakozott a gyülekezet megmaradt része az evangélikus egyházhoz, azzal az engedménnyel, hogy vasárnap délelőtt kivételével szabadon tarthatunk összejövetelt, de a felirat „Evangélikus gyülekezet” legyen. Őt hitvallásáért 1944-ben a Dunántúlra deportálták, majd a Szovjetunióba vitték fogságba, ahonnan 1947-ben jött haza.

– *Hogyan tapasztaltad meg a Szentlélekkel való betöltekezést?*

– Szabadkáról gyakran jöttek át testvérek, és mi is jártunk hozzájuk. Egyszer Kiszomboron imádkoztunk, amikor a testvérek azt mondták, hogy Szentlélek-keresztiséget nyertem. Volt ugyan valami örömöm, de nem éltem át különleges lelki élményt. Én nem minősítettem ezt később Szentlélek keresztiségnek. Ezután is voltak átéléseim. Fiatal házas voltam, amikor egy istentisztelet utáni ima alkalmon átéltem Isten közelségét, és olyan kacagás vett erőt rajtam, hogy órákig nem tudtam abbahagyni. Ott volt Olcsvári néni meg Gellényi néni is. Úgy átjárt az isteni öröm, hogy nem tudtam visszatartani a halleluját és a kacagást. Ez azt hiszem, 1959-ben történt. 1981-ben Bereczki testvérek voltak nálunk Békésen, akkor velük imádkozva éltem át a Szentlélek-keresztiséget abban a formában, ahogy azt mi, pünkösdiiek tanítjuk.

– *Hogyan hívott el Isten téged a gyermekmisszióba?*

– Már az 1939-es betiltás előtt is jártunk vasárnapi iskolába, később az evangélikusoknál is volt gyermekoktatás. Kisgyermekként vágyódtam a gyermekekkel való foglalkozásra. A családban is voltak olyanok, akik gyermekekkel foglalkoztak, így Zsuzsika nővérem is egészen 1942-ig, amíg férjhez nem ment. Ilonka nővérem és Miklós bátyám – Hegyi Irénkével együtt – 1946–49 között szintén ebben a szolgálatban állt.

Ez volt a gyermekmunka aranykora. Meg kell említeni még Turgonyi Jucikát is. Akkor egy-két évre én is bekapcsolódtam.

Később ipari tanuló lettem és zenét is tanultam. Mivel a gyermekmunka jó kezekben volt, nekem a tanulás és az utazás töltötte ki az időm nagy részét.

Elég messze laktunk Békéstől. Először Délóban (8 km), majd Gereblyésen (12 km) tanyán éltünk és onnan jártunk be. 1954-ben Pestre kerültem, és Siroky István testvér – Ágota néni mellett – reám bízta a gyülekezeti gyermekmunkát. Siroky testvér ajánlására Fábíán József (elnök) testvér 1957-ben bízott meg az országos szintű gyermekmunkával. Két évig voltam főállású szervezője ennek a szolgálatnak.

– *Mi volt a munkamódszered?*

– Összegyűjtöttem, rendszereztem és leírtam a gyermek-bibliakörvezetők részére az akkor elérhető és felhasználható anyagokat, énekeket. Az írott anyagok elkészítésében nagyon sok segítséget kaptam Bérces Lajos testvértől, aki megtanított az írógép, a sokszorosító használatára is. Felhasználtam Ecseri Aladár tahitótfalusi református lelkész módszertani füzetait és rajzait, valamint a baptista testvérek gyermekének-zene válogatásait. Készítettem bibliai „lottót” is.

Az énekeket megtanultam és országos körutazásaim alkalmával ezeket a gyermekekkel és a velük foglalkozó vasárnapiiskola-vezetőkkel is megtanítottam. Az ő munkájukat segítették az összeállított anyagok és a bemutató foglalkozások is.

Szolgálatom során egyszer rám bízta egy temetést. Ez volt az első ilyen feladatom. Egy 91 éves testvérnőt temettünk, akinek volt egy hetvenéves lánya, aki betegsége miatt nem jött el a temetésre. Ott volt viszont az egyetlen unoka a férjével és egy gyermekük, egy egyedülálló, idősödő lány. Úgy megérintette a szívemet e látvány, hogyan múlik ki utódok nélkül egy nemzedék. Isten arra tanított ezzel, hogy kihal nemcsak a család, hanem a gyülekezet is, ha nincs utánpótlás.

Szolgálatom másik sarokpontja lett a gyermekáldásról, mint Isten áldásáról beszélni.

Nagyon szerettem a 84. Zsoltár alapján az Úr gondoskodásáról beszélni, bátorítani.

„A veréb is talál házat, és a fecske is fészket magának, a hová fiait helyezhesse, a te oltáraidnál, oh Seregeknek Ura, én Királyom és én Istenem!” Zsolt 84,4 (Károli)

Volt, aki azt mondta, ha nagycsaládos ember ad tanácsot, jobban elfogadjuk.

– *Azóta te is megtapasztaltad Istennek ezt az áldását.*

– Igen. Feleségemmel, Raál Juliannával 1957 szeptemberében kötöttem házasságot.

Meggyőződésem, hogy az Úr rendelte mellém segítőtársként. Oroszlánrészt vállalt minden munkámban és a gyermekek nevelésében is.

– Nem úgy van-e, hogy az Úr szolgálóinak öröksége, hogy „fiaid mind az Úr szolgálói lesznek”. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy nemcsak a szüleim, de már nagyszüleim is hívők voltak. Imádkoztak érettünk és istenfélelemben neveltek minket.

– *Mondanál valamit arról, hogy most hogyan élsz?*

– Korábban is aktív gyülekezeti szolgálatot vállaltam. Voltam pénztáros, majd gondnok és 1979–96-ig a békési gyülekezet helyi megbízottja. Amikor lelkipásztorunk, Makovei János testvér Kanadába ment szolgálatra, a gyülekezetvezetés teljes terhe reámmaradt.

1996. jan. 1-től D. Nagy József testvér vette át ezt a feladatot, azóta mint gyülekezeti előjáró tevékenykedek, főleg szociális ügyekben, de lelkigondozói tevékenységet is végzek. Én képviselem a vezetőségben a cigánymisszió ügyeit.

– *Hogyan alakult megélhetésed a nagycsaládban?*

– A harmadik gyermekünk születése után újból tanulni kezdtem. Először művezetői iskolába jártam, majd építőipari technikumba. Művezetőként, majd építésvezetőként dolgoztam. 1987-ben saját vállalkozásba kezdtem. 1991-től nyugdíjasként folytattam tovább a munkát. 1996-ban egy szemműtét miatt vissza kellett adnom a működési engedélyt. Mindent az Úr kezéből vettem. Soha nem zúgolódtam. Tanulás közben is végeztem fizikai munkát, pótolni kellett a fizetést a hét gyermek mellett.

Igaz, anyagi örökséget, külön házat nem tudok adni a gyermekeimnek. Azt adtuk nekik, ami a legfontosabb: „Szeressétek az Urat, egymást és a gyülekezetet”.

Olyan nem volt, hogy elfoglaltság vagy fáradtság miatt ne mentünk volna a gyermekekkel együtt a gyülekezetbe.

Nagyon fontosnak tartom, hogy gyermekeink az Úr házában nőjenek fel. Egészen csecsemőkortól természetes legyen nekik az Urat dicsérni, minden szükségben Istenhez fordulni. Ha nem látnak igazán áldozatos életet a szülőktől, akkor törés lesz lelkivilágukban, és könnyen fordulnak a világi szokások és barátok felé.

– *Mit jelent számodra, hogy Albert fiad főállású lelkimunkás, az országos cigánymisszió vezetője lett?*

– Örültem neki. Amikor őt vártuk, Albert Sweitzer élettörténetét olvastuk, ezért kapta az Albert nevet. Arra kértük az Urat, hogy ő is Isten szolgája legyen. Isten meghallgatta kérésünket.

Szeretném még elmondani, hogy szívből örülök annak, és hálát adok Istennek, hogy ma már a gyermekbibliai munka szervezettebben, felkészültebben folyik a gyülekezetekben és országosan is.

Köszönöm a beszélgetést, és olvasóink nevében is kívánom, hogy Isten áldja meg gazdagon az egész család szolgálatát.

Az Úré a hatalom • Bérczes Lajosné, AGAPÉ Gyülekezet Budapest

Kedves, régi emléket idéző találkozásom volt az őszi pünkösdi konferencián egy olyan testvérrel, aki eddig szinte kizárólag az emlékeimben élt.

Az ötvenes évek valamelyikén egy nyugat-dunántúli kis falu akkor népes gyülekezetébe, Mórchidára látogatott az Országos Gyermekmisszió megbízott vezetője, Durkó Sándor testvér. Gyakorlati foglalkozást is tartott a bibliakörös gyermekek részére. Mint kisiskolás vettem részt az órán. Az igazat megvallva a témára nem emlékszem, csak a másnapi általános iskolai szolfézs órára, ahol az órai szünetben a táblára felírt éneket tanítottam az osztálytársaimnak:

„Az Úré a hatalom a mennyen és poklokon...”

Belépett az igazgató, nem volt időm letörölni. Ő elolvasta, majd szó nélkül letörölte. (Iskolai jellemzésemben – jó tanulmányi eredményem ellenére – nem javasoltak pedagógusi pályára.)

Később, hívő életem folyamán sokszor visszatértek gondolataimban az akkor tanult ének szavai, és erőt merítettem abból a néhány sorból álló egyszerű énekből: az Úré a hatalom...

Tapasztaltam, hogy milyen maradandó élményekké válnak a gyermekkorban szerzett benyomásaink. Ezt tartottuk szemünk előtt, amikor kicsi koruktól fogva tanítottuk gyermekeinket és szorgalmasan vittük őket a gyülekezetbe. Amikor a legkisebb gyermekünk is elérte a bibliaköri életkort, szolgálatot vállaltam a gyülekezeti gyermekmunkában, ahol a 3–7 éves korosztállyal foglalkozom. Valahányszor nehéznek tűnik a szolgálat, erősít engem az Ige – 1Kor 15,58: „A ti munkátok nem hiábavaló az Úrban” – ez személyes megtapasztalásom is. Így gondolok ma is Durkó Sanyi bácsira, mint aki ebben a szolgálatban előttünk járt, és munkája nem volt hiábavaló.

FÓKUSZBAN

Isteni türelem • Kovács Zoltán

%, „A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal 5,22).

A felsorolt több tulajdonság ellenére az Ige egyes számban beszél a Lélek gyümölcseről.

Tehát egy gyümölcs van, és ezek annak különböző jellemzői. Miként a narancs is egy, de sok gerezd van benne, így a Lélek gyümölcsének „gerezdjei” az említettek. A gerezdek csak együtt létezhetnek és fejlődhetnek. Nincs öröm szeretet és békesség nélkül, nincs türelem szelídség és mértékletesség nélkül. A könnyebb érthetőség kedvéért a következőkben csak a türelemről lesz szó – az új fordítás így hozza a Károli Biblia béketűrés szavát –, de olvasás közben ne tévesszük szem elől, hogy ez csak a Lélek gyümölcsének többi jellemzőjével együtt bontakozhat ki.

Az Élő Viz előző számaiban említettem, hogy a Lélek gyümölcse nem emberi érzelmekből tevődik össze, hanem tetteinkben nyilvánul meg a Jézus Krisztus mellett hozott pillanatonkénti akarati döntéseink következményeként. Mivel nem a kiszámíthatatlan és olykor irányíthatatlan érzelmeinkről van szó, hanem az akaratunkról, ezért várhatja el szerető mennyei Atyánk jogosan tőlünk a Lélek gyümölcsének megtermését. Ennek a gyümölcsnek belső tulajdonságunkká, jellemünké kell lennie, s akkor fog kiábrázolódni bennünk Krisztusnak, Megváltónknak és nagy példaképünknek mennyei jelleme.

Az isteni türelemről szólva szerencsés helyzetben vagyunk, mert a türelem egyértelműen az érzelmektől független jellembeli kategória. Míg azonban az emberi türelem adottság – vannak türelmesebb és türelmetlenebb természetű embertársaink –, addig az isteni türelem minden újjászületett hívő sajátja lehet, aki hajlandó megfizetni annak az árát, vagyis aláveti magát és engedelmeskedik Isten Igéjének.

Az emberi és az isteni türelem közötti legfontosabb különbség abban áll, hogy az emberi türelem véges, míg az isteni végtelen. Amikor megteremjük a Lélek gyümölcsét – s ennek a gyümölcstermésnek nem egyszerinek, hanem egész életünkben folyamatosnak kell lennie –, akkor Isten végtelenségének egy darabját hozza be véges emberi mivoltunkba a Szentlélek. Az Ő segítségével olyankor is tudunk örülni, amikor magunktól már rég nem tennénk, akkor is tudunk szeretni, amikor szeretetlenséget tapasztalunk, és akkor is tudunk tűrni, amikor nálunk már betelt volna a pohár. A mi türelmünk hamar elfogy, s akkor a kirobbanó harag irányítja tetteinket. Isten türelme nem fogy el soha. Ő „hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson” (2Pét 3,9b). S amikor végül mégis Isten ítélete sújtja a bűnöst, az nem türelmének elfogyását jelzi, hanem az illető számára a kegyelmi idő lejártát.

Az ember két okból tud türelmes lenni: szeretetből és érdekből. Akit szeretünk, azzal szemben sokkal türelmesebbek vagyunk, mint mások iránt. A türelem hiánya sokszor a szeretet hiányát jelzi. Olyankor is türelmesebbek vagyunk, amikor ehhez érdekünk fűződik. A főnök packázásait, ha fogcsikorgatva is, de eltűrjük, hogy ki ne tegyen az állásunkból.

Urunk türelmének is van szeretet eleme, de nem pusztán ennyiből áll. Istennek tulajdonsága a türelem. Ő mindig türelmes, függetlenül a körülményektől. Mi könnyen elveszítjük a türelmünket, ha fáj nekünk a másik ember viselkedése. Istennek ennél sokkal jobban fáj a bűnösök életvitele, mégis türelmesen gondjukat viseli. A bűnösökre is süt a Nap, ők is kapnak esőt, a bűnösöknek is jut ennyivaló és lakás. „Jákóbot ... szerettem; Ézsaut ellenben gyűlöltem” – mondja az Úr a Mal 1,2–3-ban, mégis türelemmel hordozta Ézsaut földi életének egész idejében. Sőt e bizonyosság ellenére mégis olyan gazdaggá tette, hogy négyszáz fegyveres élén tudott Jákób elé menni, mikor az hazatért Háránból.

A türelem – bár a békességgel rokon – mindig harc, küzdelem, hiszen mindig valamilyen nehézséggel, külső ellenállással szemben van szükségünk türelemre, valamivel kapcsolatban, ami nem úgy van, ahogyan szeretnénk. Ezt a küzdelmi motívumot ragadja meg Károli béketűrés szava: *békességgel* elviselni, elszenvedni valami számunkra kellemetlent. Ilyenkor a küzdelem a békességért zajlik, hiszen békétlenül nem lehet tűrni. A hívó ember békességének pedig az az alapja, hogy rá tudja bízni magát az igazságosan ítélő Istenre. Ő az, aki felhossa a szentek igazságát, mint a deket, aki megszabadítja választottait minden nyomorúságukból és ellenségeik kezéből. Harcol helyettünk, nem magunknak kell megszabadítanunk magunkat. Hittel és bizalommal várhatjuk a Tőle jövő szabadítást, amely mindig időben érkezik. A hívó tehát nem azért tűr, mint a hitetlenek, hogy nehogy még nagyobb baj legyen a lázadásából, hanem azért, mert Urának adta át a jogot az ellenségeivel való harchoz.

Az isteni türelemben – mint minden másban is – az Úr Jézus adott nekünk követendő példát. Miután emberré lett, rábízta magát mennyei Atyjára, türelmesen viselve az emberi lét minden nyűgét. Kész volt magatehetetlen kisgyermekként beleszületni ebbe a világba, éveken át rászorulva szülei gondoskodására. Emberi testében kész volt vállalni a betegségeket, az éhezést, a szomjazást, az éjszakák didergő hidegét, a fájdalmat és a szenvedést. Ezeket mi is ismerjük s több-kevesebb türelemmel hordozzuk. Jézus Krisztus számára azonban a türelem ahhoz kellett, hogy Isten létére bezárja magát az emberi test szűkös lehetőségei közé. A Sátán pont ezen a területen támadta, amikor azt mondta Neki a pusztában a negyvennapos böjt végén, hogy változtassa a köveket kenyerekké. Milyen csábító lett volna hallgatni az ördög szavára! Krisztus azonban türelmesen viselve az éhezést, kitartott, s nem élt vissza az Atyától kapott hatalmával, minek jutalmaként rövidesen az angyalok szolgálatában részesült. Urunk türelme abban teljesedett ki, hogy engedte magát a bűnösöktől elfogatni, megostoroztatni, megfeszítettetni és megöletni. Fájdalmain túl az egész világ bűnét is hordozta, mégsem szállt le a keresztről a gúnyos biztatások ellenére sem. Rábízta magát az Atyára, aki meg is szabadította, amikor itt volt az ideje: harmadnapon győztesen feltámasztotta a halálból. Isten tudja, mikor jött el a szabadulás ideje. Megváltónk esetében ez nem a halál előtt volt, hanem utána két nappal.

Az isteni türelemről adott példát István, amikor megkövezőiért imádkozott. Ugyanebben jártak előttünk az apostolok, különösen Pál, türelmesen viselve a sok üldöztetést. A türelem segítette győzelemre Jóbot, Józsefet, Dávidot és még sorolhatnám a hithősöket. Bennünket is türelemre szólítanak fel az ihletett igék: „Jobb a hosszútűrő az erősnél, és aki uralkodik a maga indulatján, annál, aki várat vesz meg” (Péld 16,32). „Bízd csak azért magadat öreá, és légy békességben: ezekből jó származik rád” (Jób 22,21). „Bizodalma legyen az Úrban teljes elmédből, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál” (Péld 3,5). Az értelmünk türelmetlenné tesz minket. Azt sugallja, hogy valamit tenni kell önmagunkért. Az Istenbe vetett bizalom viszont növeli a türelmünket, mivel hisszük, hogy hatalmas kezében vannak ügyeink. Türelemre a háborúságban, a bajban van szükség. Az isteni türelem a hívők egyik legfontosabb fegyvere ezeknek a nehéz helyzeteknek az átvészelésére. A mai ember nem tartja kívánatos hívó erénynek a türelmet. A divatos tanítások a sikert és a jólétet hangsúlyozva közvetetten tagadják a türelem szükségességét, mivel szerintük nem érheti olyan baj a hívőket, amelyben nem maradna más lehetőségük, mint a tűrés. Isten Igéje viszont mást tanít: „Például vegyétek atyámfiak a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, akik az Úr nevében szólottak. Imé boldogoknak mondjuk a tűrni tudókat. Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes” (Jak 5,10–11). Urunk tehát a tűrésre buzdít bennünket. Ezen az úton viszont nehéz járni. A külvilág elkerülhetetlen támadásait sem könnyű tűrni „Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződésért tűr keserőségeket, méltatlanul szenvedvén” – 1Pét 2,19, de ezt még csak-csak elfogadjuk, mivel Isten gyermekeiként idegenek vagyunk ebben a világban. Legnehezebb tűrni a Jób-típusú, értelmetlenné tűnő és hosszantartó szenvedést. Aki Isten

akaratóból ilyen helyzetbe kerül, annak nincs is más lehetősége, mint tűrni (például egy gyógyíthatatlan betegséget). Jób esetében viszont azt látjuk, hogy szenvedése nem volt értelmetlen, hiszen a Bibliát olvasva már milliók nyertek áldást bajaikban Jób története által megerősödve. Ugyanúgy nem értelmetlen egyikünk szenvedése sem, ha az Isten akaratóból ér bennünket.

A fenti szituációkkal ellentétben, amelyekben nem volt választási lehetőségünk, mi magunk választhatjuk az isteni türelmet akkor, ha ok nélkül megkárosítanak minket. Rajtunk áll, hogy bosszút állunk-e magunkért, vagy isteni türelmet gyakorolunk. „Egyáltalán már az is gyarlóság tibennetek, hogy törvénykeztek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem tűritek inkább a kárt?” (1Kor 6,7) A kedves Olvasó megvizsgálhatja magát, tűri-e a kárt, vagy inkább harcol az igazáért. Aki a tűrést választja, jó úton jár. „Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratót cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet” (Zsid 10,36). Kérjük Istentől türelmet, hogy győztesen tudjuk megharcolni földi pályafutásunkat!

BIZONYSÁGUL

Napkeleti történet • Dicső László Gusztáv lelkipásztor, Mátészalka

A kezdet előtt

1983 őszén tartottuk első összejövetelünket három megtért testvér s egynéhány ismerős szomszéd társaságában. A gyülekezeti helyiséget a családi ház nagyszobája jelentette, előbb Dicsőéknél majd Édesnéél. Lassan az alkalmi meghívottak hűséges tagokká váltak, hat-nyolcfős gyülekezetet alkotva.

1985 nyarára Dicsőék nagyszobája igazi felházvá változott, saját készítésű padok és szószék díszleteivel újra itt tartottuk istentiszteleteinket szaporodó létszámmal; megtérők és környékbeli gyülekezet nélküli testvérek részvételével. 1992 tavaszán bérelt terembe költöztünk alkalmaink megtartására, mivel 40 fő nehezen fért el a családi házban. Ezután a rendőrség kopott, megtámogatott épületének első emeleti nyitott ablakaiból hallatszott „A nagy mélységből szüntelen hozzád kiáltok, Istenem” című ének, majd az azt követő ígíhírdetés. A zsebkendők fontos kellékei voltak a szívbemarkoló, érzelmeket keltő harsány szónoklatnak. Az eredmény újabb megtérők csatlakozása volt, és elértük a félszáz tagot! 1993-ban a gyülekezet által vásárolt ingatlanon lévő családi ház csaknem egészét imaházvá alakítottuk és boldogan birtokba vettük. Ettől az időtől kezdve gyakorivá váltak a Szent Szellem keresztségek, főleg a fiatalok körében, de az idősebbek sem akartak üresek maradni. Több fiatal megtért és megkeresztelkedett tűz és víz által. Az 1995 júniusi „Családi házból igazi imaházat!” akciót már 76 testvér szorgos közreműködésével kezdtük el, közben ideiglenes jelleggel „megszálltuk” a volt pártszékház nagytermét, hogy innen hallja a város a „Nagy Istenem, ha nézem a világot” – című ének dallamát és szövegét. Ebben az időben és ezen a helyen mutatott rá a Szent Szellem, hogy nem növekedünk hitben és szentségben, ha az idősebb és fiatalabb hívők ugyanazokban a bűnökben, gyengeségekben, kudarcokban élnek. Egyszerre sok lett szemünk előtt a bűn, több annál, minthogy tovább tudtunk volna vele „hívósködni”.

Ez volt a kezdet...

A szívünkben, a fejünkben, a szavainkban egyre elviselhetlenebb lett a fájdalom, az irtózat, a gyűlölet a bűnnel szemben. Mit tegyünk? Ennyi bűn és csak ennyi olaj!? Ki tudja, mit kell tenni? – Sokan tudtuk egy éve és 30 éve: „Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és

imádkozatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése” (Jak 5,16) – és elkezdtek – egyesek Istennek, majd egymásnak halkán, hangosan, négy szemközt, az egész gyülekezet előtt, sírva és összeesve. Nem számított a forma. Helytelen? Mi is ezt gondoltuk korábban, de „míg elhallgattuk, megavultak csontjaink a napestig való jajgatás miatt, ... vétkeimet bevallám Néked, bűnömet el nem fedeztem... – és Te elvetted rólam bűneimnek terhét” (Zsolt 32,3–5). Sokan a gyülekezetben tették ezeket és felszabadultak, „valahogy” jobban érezték magukat. A tisztulás minden területen megkezdődött. A beszámolókat öröm volt hallgatni, és kíváncsiak lett azok előtt is, akik idegenkedtek megvallani bűneiket. Többen megmaradtak a „bűnnélküliségben”, a kísértésekkel szembeszálltak és tiszták maradtak, végre nem buktak el másnap sem! Többen azonban arról számoltak be keserűen, hogy ők bizonyos bűnökkel szemben újra gyengének bizonyultak és elkövették. Újra a bűnvallást ajánlottuk még részletesebben és körültekintőbben. De az eredmény újra elszomorító volt. Az ilyen „visszaesők” szomorúan nézték a szabadokat. „Én miért nem tudok győzelmes életet élni? Pedig én is akarom, de nincs erőm ellenállni a bűnnek” – mondták. Mi a teendőnk? Most nem tudtuk. Közben valakit Isten Szentlelke betöltött örömmel úgy, hogy csak nevetett, és nem tudta abbahagyni, annak ellenére történt ez vele, hogy korábban ellenezte az ilyen megnyilvánulásokat. Elmondta átélését a gyülekezet előtt, és ezt követően többen ugyanazt élték át, egyesek bevallották, hogy korábban is volt ilyen átélésük, csak nem volt bátorságuk elmondani.

Szabadulás

Imádkoztunk és kerestük, vártuk a megoldást azok számára, akiket tovább gyötört a bűn. „Aki pedig a bűnt cselekszi, szolgálja a bűnnek” – de én nem akarok a bűnnek szolgálni, mert „a bűn teljességre jut, és halált nemz” (Jak 1,15). Így gyöttrődünk hetekig. A megoldást egy tanítás meghallgatása után találtuk meg. Derek Prince „Szabadulás a démonoktól” című audiokazettáján azt mondja: „Ha nem tudsz megszabadulni egy bűntől, valószínű démonnal van dolgod” – no, de hívő keresztény vagyok Szent Szellemmel megkeresztelve! Szólok nyelveken! Lehetetlen! A bűn viszont ott van a gondolataimban, a tekintetemben, az indulataimban, és nem tudok tőle megválni. – Talán mégis démonom van? Nem vergődök, nem vagyok gadarai, hanem mátészalkai! Kiút azonban csak ebben az irányban látszott. Elkezdünk tanítani, s a tanítás alapjául használva az ígéret Róm 6,18 „felszabadulván pedig a bűn alól az igazságnak szolgálóivá lettetek”. Szabadulásra van szükségünk! A bűntől szabadulni kell! Rádöbrentünk, úgy tudunk szabadok lenni a bűntől, ha attól megszabadulunk, aki a bűn mögött van! Ő a bűn embere, a veszedelemnek fia! (2Thes 2,3) „Nem én művelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn” (Róm 7,20). Tehát kiutasítjuk, kiharcoljuk a „benne lakozó bűnt”. Sátán ma „rejtve” (okkult) módon működik katonái, démonai által, akiken keresztül személylél válik, és gondoskodik róla, hogy bűn alá rekesztve élj. Nem tudtuk, hogy bennünk van-e vagy csak „rajtunk” hatásában, tevékenységében, de azt láttuk, hogy a „Jézus nevében” való parancsszóra a szabadulni vágyó – az esetek többségében – a testükben végbemenő jelenségek kíséretében (remegés, rázkódás, vergődés, kiáltozás, hányinger, elesés, halottszerűvé válás) szabadabbá vált. A szabadulás utáni jelenség pedig: öröm, nevetés, felszabadultság, ragyogó tekintet, megjelenésében is új ember. Eredménye pedig győzelmes élet! – Megjegyzem, nem harc nélküli élet. De a szabadulás után, a kísértés idején van erő ellenállni és nem szolgálni a bűnnek! (Róm 6,18)

Megkezdődött az imaharc a betolakodók, jogtalan bitorlók ellen. Fantasztikus lefolyású szabadulásoknak lehettünk tanúi. A gyülekezet tagjai egymás után jelezték szabadulási vágyukat, és mindenre készek voltak ezért. A látható jelenségek nem keltettek riadalmat és visszahúzódadást. Be kellett osztanunk a szabadulásra vágyókat, rekedtre imádkoztuk magunkat. Előbb külön terembe vittük a testvéreket, később már a gyülekezeti alkalmakon távoztak a démonok.

Új utak

Hétköznapi alkalmaink is (kedden és pénteken) nagyon látogatottak lettek. Az alkalmak időtartama két órától négy órára nőtt. Elkezdtük a tanítást az átoktól való szabadulással, és ezen a területen is nyilvánvaló volt a szükség. Sokan megszabadultak az átok alól, atyáinktól örökölt hiábavalóságtól, betegségektől. Felfedeztük, a Szent Szellem az egész embert akarja birtokolni. A testünk az Ő temploma (1Kor 3,16). Kitöltötte Isten a Szellemét minden testre (Jóel 2,28). Tudatosan, engedelmesen átadtuk testünket a Szent Szellemnek, Ő pedig elfogadta. Erre várt már régen, hogy ne szabályozzuk a mozdulatainkat, és ne ragaszkodjunk görcsösen a vallásos illemszabályokhoz, hanem adjuk át magunkat teljesen Neki. Földre esések (kéz érintése nélkül) látomások, kijelentések, prófétálások, gyógyulások, megújulások, melyek egy-két kivétellel az egész gyülekezetre kiterjedtek, mutatták, jó úton járunk, még ha ez a hazai pünkösdi lábagnak járatlan is, de csodálatos! Olyan eset is előfordult, hogy beléptek a testvérek az imaházba, rájuk szállt a Szent Szellem és elestek menet közben. A dicsőítés alatt (ami átlag egy óra) kiárad a Szent Szellem, betelünk vele teljesen, és különféle átéléseink vannak. Például a szent tánc, mely nem olyan, mint amilyen a világban van! Többen úgy érzik, a csontjaikban mozog valami, lehetetlen nyugton maradniuk. Mintha az a drága áram járná át őket a fejükől a talpukig. Az örömről szóló tanítás alapján megértettük, Isten országa örvendező ország (Róm 14,17). Isten országa pedig bennünk van, a polgárok örvendezése természetes. Ha Isten gyermeke nem tud örülni, valami baj van, talán beteg, terhei nyomják, akkor imádkozunk érte és továbbmegy az útján örömmel. Az ördög minden istenivel szemben megalkotja a maga utáztatát, és embereivel végezteti azt, de mi a mennyei mintát követjük és a hamisítványok, hitvány utáztatatok miatt nem vetjük el az igazit, például a nevetést sem.

Korábban ismertük a „csendes” örömet, most megismertette velünk a Szent Szellem az „örvendező” öröm többféle változatát. Sokszor előfordul velünk, hogy ennek tünetei látszanak rajtunk – nem gondolkodunk, mit szólnak az emberek, együtt vagyunk az Úrral. Imádkozunk azokért, akik nem ismerik a Lélek eme nagyobb, erősebb, boldogítóbb gyümölcsét, és hitetlenül elítélik, testinek, netán ördöginek mondják. Ne szomorítsátok meg a Szent Szellemet, hogy Ő csak „apró” és „csendes” „korlátolt” örömet tud teremni. Engedjük növekedni az előbbieket, hogy valóban megismerhessük a határtalan örömet, „így lesz az Úr öröme a mi erősségünk” (Neh 8,10). Az *öröm* és az *erősség* a szellemi területen is egyenes arányban van.

Áldás

Alkalmainkon főszerepet kapott Isten Igéjének hirdetése, mely gyakran két óra hosszát tart, s ez az idő is rövidnek tűnik, mivel kiárad a Szent Szellem, s a jelenlévők szívét átjárja. Tanítjuk Isten Igéje alapján, hogy az evangélium része a gyógyulás is, ezért ahogy az üdvösség, úgy a gyógyulás is mindenkinek fel van kínálva hit által. Többen meggyógyultak, mint például egy asszony, akinek lábszárfekélye volt (leszázalékolták miatta), amikor megérkezett a keddi alkalomra, két lyuk is volt a lábszárán az alkalom elején, de a végén már csak a seb helye látszott. Isten ereje végigvonult a testén kétszer és azonnal meggyógyult. Különös, hogy az alkalomra ellátogató hitetlenek, nem megbotránkoznak, hanem megragadja őket „Valaki”, újra eljönnek és megtérnek. Egy lány elkísérte nővérét az egyik alkalomra, és látta „úszni” nővérét a Szent Szellem áradatában, rögtön megtért. Nem riadt el, hanem azt mondta, ezt ő is akarja! Megkapta, és miután megbánta, majd megvallotta bűneit, felajánlotta életét Jézusnak.

A gyülekezet növekedésének üteme felgyorsult. 1996 decemberében harmincan, 1997 március elején pedig tizennégyen merítkeztek be. A vágyakozók pedig megerősítik hitünket, hogy az Úr tovább szaporítja a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

{k1997401}

Az Úré a szabadítás • Szabados Katalin, Mátészalka

1991-ben megtértem, elfogadtam Jézust személyes megváltómnak, de gyökeres változást az életembe a Szent Szellemmel való betöltekezésem hozott 1993 decemberében. Ezt követően elhívást kaptam Istentől a dicsőítés területén. Örömmel szolgáltam az Urat, és kívülről nézve a hívő életemet, mindenki azt gondolta rólam, hogy rendben vagyok. Belül azonban egészen más volt a helyzet. Kicsi koromtól kezdve küszködtem a tisztátalanság bűnével. Ezzel kapcsolatos harcaimról, küzdelmeimről, félelmeimről soha senkinek nem beszéltem Istenen kívül.

1995 őszén, hétköznapi összejöveteleinken elkezdődtek a győzelmes hívő életről szóló tanítás-sorozatok. Nagyon sokszor imádkoztam már ezelőtt is azért, hogy tisztítsa meg az Úr ettől a szennytől, de egy-két hét után elfogyott minden erőm az ördöggel szemben, és ismét az ő irányítása alatt találtam magam.

Minden alkalommal szólt hozzám Isten. Felszólított, hogy tisztítsam meg magam, szenteljem az egész életemet neki, de képtelen voltam harcolni a kísértések ellen. Az egyik alkalomkor már nemcsak általánosan a megtisztításra hangzott a felszólítás, hanem konkrétan a bűnvallásra.

Egyenként imádkoztunk, tehát aki akarta, hangosan megvallhatta bűneit Isten és a gyülekezet előtt. Az Úr azt kérte akkor tőlem, hogy ezt a lépést tegyem meg. Az Ő segítségével sikerült is. Saját erőmből nem lettem volna képes rá, de Jézus mellém állt, és leleplezte az ördög minden gonoszságát. Eszembe juttatta, hogy hány éven keresztül gyötört a lelkiismeret furdalással, a félelemmel, ha kiderül a bűn, akkor engem meggyűlölnék, megutálnak, és félttem, mert tehetetlen voltam a Sátánnal szemben. Miután ezek átfutottak az agyamon, éreztem, hogy hatalmas gyűlöletet érzek a bűn iránt, és éreztem, meg kell ragadnom a lehetőséget, hogy a láncokat, melyeket az ördög rakott rám, ledobjam magamról.

Azóta tudok győzni ezen a téren is, nem vagyok megkötve, nincs rajtam a bűnnek terhe. A kísértésekkel fel tudom venni a harcot. Sorozatosan megtapasztalom ezt az ígét: „Álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.” Az Úr betöltött örömmel. A Szent Szellemmre bízom testem, lelkem, szellemem és a hétköznapi életemet is. Hiszem, hogy Ő az, aki irányít engem. Nagyon szeretem Jézust, és engedelmeskedni akarok neki azért, hogy amit elkezdett, azt be is tudja fejezni bennem. Átélem nap mint nap, hogy az Úrnak öröme az én erősségem.

Megújulásom története • Szabados Zoltánné, Mátészalka

Régi hívő vagyok már, de csak egy testi-lelki mélypont után kerültem a mátészalkai pünkösdi gyülekezetbe. Isten helyreállított és ettől kezdve nagyon vágytam a Szent Szellem keresztségére. 1995 őszén arról kezdtünk beszélgetni egy bibliaórán, hogy mi a győzelmes élet titka. Heteken át tanulmányoztuk, mit jelent Jézus Krisztusban lenni, benne élni, és hogy mi minden a miénk, ha Krisztusban vagyunk. Végül egy alkalommal az 1Kor 5,6–8 alapján („...tisztítsátok el a régi kovászt”) rámutatott a Szentlélek, hogy a győzelmes élet ott kezdődik, ha felszámoljuk, kitakarítjuk a régi kovászt. Elkezdtünk imádkozni, és egyik testvér a másik után tett nyíltan bűnvallást az Úr előtt. Nehéz volt kimondani, de nehéz volt hallgatni is.

Az én szívemet is szorongatta a Szentlélek, sírtam és imádkoztam magamban, de nem jött a felszabadulás. Akkor csendben megszólított a lelkipásztor, hogy ki kell mondani hangosan, de képtelen voltam rá. Már közeledett az imaóra vége, és akkor a pásztor bejelentette, hogy Zsuzsa imádságával befejezzük az alkalmat. Előbb úgy tettem, mintha nem tudnám, hogy rólam van szó vagy egy másik Zsuzsáról. Mindenki várta az imádságot. Akartam ugyan imádkozni, mert vágytam a győzelmes életre és tudtam, hogy ezt az imát nem a pásztor, hanem az Úr várja tőlem, mégsem bírtam megszólalni. Végre néhány perces kínos csend után

elkezdtem sorolni Isten és a gyülekezet előtt azokat a dolgokat, bűnöket, amelyek terheltek. Dicsőség az Úrnak, hogy ezután felszabadultam, és nagy öröm töltötte be a szívemet. Nemsokára beteltem Szent Szellemmel is.

Később, amikor a démonoktól való szabadulásról volt szó, megtagadtam mindazokat, amelyekkel valaha is kapcsolatba kerültem, vagy netán örököltem, és miután csodálatos módon az átok alól is felszabadultam, ami az életemen volt, olyan közel jött hozzám a Szent Szellem, hogy nem tudtam megállni a lábamon, és fantasztikus, túláradó öröm töltött be. Nevettem és nevettem, nem sírtam, mert az Úr levette rólam minden terhetem.

Pállal együtt vallom, hogy „nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék, hanem igyekszem...” (Fil 3,12–14). Ez számomra azt jelenti, ha ma rámutat a Szentlélek valamire az életemben, akkor én azt azonnal kész vagyok világosságra hozni és megszabadulni tőle. Nem akarom elveszíteni a Szent Szellem csodálatos közösségét, nem akarom megbántani Őt.

Nem mondhatom, hogy nincsenek harcaim, de van erőm a kísértésekben, és van győzelmem, örömöm! Halleluja!

Ötven év • Makovei János

Az emberi történelem időáradatában számon sem tartott pillanat az ötven esztendő. Két ember életében – különösen, ha házasságban eltöltött időről van szó –, már történelem!

Ilyen „történelmi esemény” őszinte és örömteljes megünneplésére került sor Bánhorvátiban, *Kriston Lajos* testvérünk és kedves felesége (sz.: *Kovács Terézia*) életében, akik immár ötven éve tapasztalják, hogy „Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek...” (Préd 4,9a). Így röppentek el az esztendők kemény munkával – hiszen Lajos testvérünk több mint harminc évig bányász volt – és az Úr ügyének szolgálatával. Örömmel végeztek minden feladatot az Isten országa építésében. Kriston Lajos testvér közel ötven évig volt a kis gyülekezet helyi megbízottja. Nem múlt el soha a békesség és az öröm – a kemény és riasztó gondok között sem – a szerény, mindig példásan rendben tartott, és az imaháznak is helyet adó portáról.

Ismerve testvéreink hűséges helyállását, azt kérdeztük: mi a titka ennek? Válaszuk nagyon egyértelműen így hangzott: „Mindeddig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7,12b)

Szívből kívánjuk, hogy Isten áldása és megtartó kegyelme nyugodjék az elkezdett újabb ötven esztendőn is.

{k1997402}

Hetven éve a keskeny úton • Kothencz Józsefné Izsáczki Erzsébet néni elmondása alapján lejegyezte: S. J.

Mindeddig megsegített engem az Úr!

1909-ben születtem Kiskőrös-Felső-Cebén. Szüleimmel és nővéremmel mezőgazdasági munkából éltünk meglehetősen szerény körülmények között.

1926-ban, 17 évesen tértem meg a helyi baptista gyülekezetben, ahol Baranyai Mihály testvér merített be nővéremmel és 11 társammal együtt. 1934-ben megalakult Kiskőrösön a pünkösdi gyülekezet Kovács testvér vezetésével, amelyhez mi is (a Turán családdal és másokkal kb. 15-en) csatlakoztunk. Ezidőben Kiskőrös-Felső-Cebén a Sárkány tanyán gyülekeztünk, majd később a Kiskőrös Szt. István úti imaházban. Néhány éven belül megkezdődött az üldöztetésünk. Minden héten más-más tanyán, kukoricaföldeken volt az összejövetel. Egy alkalommal több testvért be is zártak, köztük a Csengődön élő Borbényi Imre testvért is. Időközben férjhez mentem, két gyermekünk született. (Sajnos a férjem nem tért meg.) Éveken

keresztül gyalog jártunk a tanyavilágból, ill. később Tabdiból 12 km-re a kiskőrösi gyülekezetbe.

Erzsi lányom több éve nagy szeretettel gondoz, és az e sorokat író testvér jön értem és haza is hoz minden úrvacsorai alkalommal.

A múlt évben nagy bánat ért, mert a 19 éves lányunokám autóbalesetben meghalt, de Isten most is megvigasztalt.

Nővérem is hűséges volt az Úrhoz, ő a soltvadkerti gyülekezet tagjaként múlt év nyarán halt meg példás hívő élet után.

Életem alkonyán várom Uram hazahívó szavát. Öröömre szolgál, hogy Erzsi lányom is meg fog térni, mert hűségesen jár velem imaházba.

Hetvenéves hívő életemre visszatekintve a Biblia szavaival elmondhatom: „Mindeddig megsegített engem az Úr!” (1Sám 7,12)

{k1997403}

A fényképen az első sorban balról jobbra a nyedek személy Erzsi néni.

KÖRKÉP

Tanévzáró a Bibliai Főiskolán • *Hegedűs–Koncz*

Közösségünk főiskoláján is véget ért a tanév és beköszöntött a várva várt vakáció.

Az évzáró ünnepi istentisztelet június 29-én a Gizella úti imaházban volt.

Az örömben és a hálaadásban osztoztak a főiskolásokkal a Filadelfia és Agapé gyülekezetből jelenlevőkön kívül azok a fiatal amerikai testvérek is, akik szorgos munkájukkal a Gyömrői úti építkezéseknél segédkeznek.

Ismeretes: évekig a központi épület adott otthont a hallgatóknak, „de jó reménységünk van afelől, hogy ősszel az oktatás már a főiskola saját, felújított épületében kezdődhet” – tudtuk meg a főigazgatótól, *Telegdi József* testvértől.

Az alkalom megkülönböztetett ünnepeltjei a tanulmányaikat befejező végzősök voltak. Az igeszlók elsősorban a szolgálatukat kezdő nyolc testvérünknek igyekeztek egyértelmű, hasznos útravalót adni.

Az 1Kor 1,22–25 alapján az amerikai csoport lelkipásztora *Timothy Begwin* testvér arról beszélt, hogy Pál apostol milyen nagy jelentőségű felismerésre jutott athéni útja során: nem magasröptű, ékesen felépített beszédet kell mondania, hanem csakis a megfeszített és feltámadott Krisztusról kell bizonyosságot tennie. A keresztről való beszéd sokak számára bolondság ugyan, de akik hittel elfogadják ezt az igazságot, azoknak az üdvösség bizonyosságává válik. A bölcsök bölcsességét Isten kicsúfolja, a csak vallásos emberek tudálékosságát figyelmen kívül hagyja. Ezért a hitélet mindennapi megélése és gyakorlata a *gyülekezeti élet* „nem cirkusz és nem költői klub” – állította testvérünk igei fejtegetésében. Ahol a keresztről való beszéd hangzik, ott a lélekmentés válik a legfontosabb feladattá és egyúttal jutalommal. Ez a gondolat már *Pataky Albert* testvér mondanivalójának központi része volt, aki a jóhír ingyenválóvá tételét hangsúlyozta, majd azzal folytatta, hogy nem bizonyos, hogy valamennyi végzős testvérré főállásban lelkipásztori munka vár. De az teljességgel biztos, hogy ha megragadta őket az Úr, és elhívásuk, odaszánt életük van, akkor ott kell végezni a dolgukat, ahová Isten akaratából kerülnek, és azt a munkát kell tenniük, amit Ő bíz rájuk. Mély áhítata, emelkedettsége volt annak a félórának, amikor előljárók, presbiterek imádkoztak egy-egy szolgálatát most kezdő, tanulmányait befejező testvérről. Gazdáikhoz kerültek az oklevelek, a diplomák, a jutalmak, az alsóbb évfolyamosok köszöntő szavai és ajándékai.

Telegdi József testvér tolmácsolásában a „Csak egyet, Uram” című Túrmezei Erzsébet verset

is hallottuk az ünnepségen.

A friss diplomások közül a Vajdaságból való *Lukinity György* testvérrel beszélgettünk.

– *Többek között az iskoláról is kérdeztük... Így válaszolt...*

– Egyformán vannak előnyei és hátrányai. Nem könnyű... Ezt mutatja az is, hogy minden évfolyamból csak kb. az indulók fele fejezi be.

– Előny, hogy alapos képzést kaptunk bibliai ismeretekből.

Ezt azonban már menet közben megfelelő helyre kell tenni. Fontosak az eredmények, de ha csak erre összpontosít az ember, elveszti egészséges lelki energiáit, elsivárosodik lelki élete. Számomra az volt a fontos, hogy az iskola elvégzése után is hívő maradjak.

Előny még, hogy a közös célok és az együttlakozás *közösségi emberré* formált bennünket.

Amikor idejön valaki, csak a „jó fiú” vagy „jó lány” címke van rajta. Hat ember lakik a kollégiumban egy szobában. A „jó” jelző bizony lekopik, s meglátszik, ki tud alkalmazkodni, figyelembe venni a többiek érdekeit is. Aki kitartó, későbbi közösségében is jobban helyt áll majd, mert megtanulta a másik szemszögéből nézni a dolgokat.

Az a tapasztalatom, hogy sokan azért hagyták el az iskolát, mert az alkalmazkodásra nem voltak képesek.

– Nagyon jó, hogy kialakulnak barátságok, közösségek. Ezeknek jelentős összetartó ereje van, reményeim szerint egy életre szólóknak.

– *A tanulmányok tartalmáról ez a válasza:*

– Jók a lexikális ismeretek, egyfajta biztonságot adnak az embernek. Mégis, úgy vélem, nem ezek az igazán fontosak. Egyrészt, hozzám nem az elmélet, hanem a gyakorlati teológia áll közelebb, például a homiletika, a prédikálás tudománya.

Másrészt, nem az ismeret, hanem a közösség alakítja, formálja az embert. A közös imák, áhítatok áldása, még a vidám diáknapok, „a kiabál”-ók élményei is. Mindezek felett, de ezek által is Isten szeretete, Urunknak szentelt életünk, szolgálatunk tett közösséggé bennünket.

– *A tanárokról, előadókról így szól:*

– Jók voltak hozzájuk fűződő kapcsolataink, többnyire testvéreink voltak, sokukat tegezhetjük is. Ez azonban nem jelentette azt, hogy elmaradt a szigorúság, és nem kellett tanulni.

– *Mit viszel magaddal a „ballagási tarisznyában” kenyér és só gyanánt?*

– Amikor idejöttem, az volt a céloom, hogy szilárd alapot szerezzek, mint az Ef 4,14 írja „... Ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hánynak a hab és hajt a tanításnak akármi szele...” Úgy gondolom, ezt sikerült itt elérnem, van alapom, amire építhetek.

Ez a fontos, az értékes muníció.

– *Mire hívnád föl az utánad jövők figyelmét?*

– Egyrészt, van némi észrevételem a tananyaggal kapcsolatban. A liberális, más egyházaktól átvett anyagok helyett ajánlatos lenne saját pünkösdi teológusainktól vett ismereteket tanítani.

– Másrészt, azt tanácsolom, csak azok jöjjenek ide, akik biztosak Istentől kapott elhívásukban, nemcsak próbálkoznak, hanem határozottak választásuk helyességében.

Testvérünk a főiskolai évek alatt az Agapé gyülekezetben szolgált, elmondja, hogy itt áldott közösségre, valódi testvérekre talált.

Mi is elmondhatjuk a gyülekezet részéről, hogy Isten áldott eszköze volt közöttünk Gyuri testvér. Szívesen hallgattuk tömör, egyértelmű, tiszta evangéliumot hirdető szolgálatait.

Most tőlünk is elköszön, a Vajdaságba, szülőföldjére távozik.

Kívánjuk, hogy kísérje munkáját áldás és öröm!

Szeretettel látjuk bármikor gyülekezetünkben, otthonunkban.

{k1997404}

**Ez vagyok, így gondolom – beszélgetés a hajdúsámsoni
dicsőítésvezetővel • Kiss László**

%Néhány éve tűnt fel a magyar pünkösdi keresztény zenei életben egy fiatalember – Pintér Béla. Először egy együttes énekeseként, majd egy szólókazetta kiadásával hallatott magáról. '96 novemberében pedig egy gyermekkazettát adott ki. Ki ő? Honnan jött? Mit csinál most? Mik a tervei? Hogyan látja a dicsőítés helyzetét Magyarországon? Riportunkban ezekre a kérdésekre kerestünk választ.

– *Először a kezdetekről!*

– Baptista családból származom. A baptistáknál tradíció a sokszólamúság. Ebben nőttem fel, ott énekkar, kamarazenekar volt. Zenei képzettségemet az általános zeneiskolában szereztem, ahova kilenc évig és a konzervatóriumban, ahova egy évig jártam. Sajnos abba kellett hagynom, mert megbuktam zongorából. A dolog poénja, hogy zongorával szolgállok. Ma sokat segít, hogy tanulhattam zeneelméletet, szolfézst és összhangzattant.

– *Hogyan kerültél a hajdúsámsoni gyülekezetbe?*

– Idejárt egy nagyon szép lány, aki megtetszett nekem, és később a feleségem lett. Ő elhozott magával, és így maradtam itt. Amikor megismerkedtünk, már benne voltam egy folyamatban. A gyülekezetben, ahova jártam – a Szent Szellemet és mindent, ami ezzel kapcsolatos „új hullám” címmel illettek – nem fogadtak el. Én viszont vágytam ezek után. Át-átnéztem más gyülekezetekbe Nyíregyházán, ahol fogadták az újat. Így, amikor megismerkedtem Klárával, már „forró” volt a talpam alatt a talaj, és kerestem a helyemet. Ekkor jött ő, és vele együtt Hajdúsámson.

– *Hogyan kezdődött az itteni szolgálatod?*

– Négy évvel ezelőtt történt. Szilveszter volt és a gyülekezetben már minden „lecsengett”. Néhány fiatal maradt még ott. Ők kértek meg, hogy a *Shalom, shalom, Jeruzsálem* című dalt énekeljem el. Elénekeltem és feltűntem az akkori dicsőítésvezetőnek, Molnár Jánosnak. Ő a dicsőítés mellett a Christianus zenekart is vezette. Megkért, hogy énekeljek a dicsőítő csoportban. Elkezdtem, és innen már egyenes út vezetett a Christianus zenekarban való éneklésig.

– *Mit jelentett ez neked szakmailag?*

– Sokat tanultam, és azóta is sok mindent felhasználok a Christianusban nyer tapasztalataimból. A dicsőítés szolgálatában is fel tudom ezt használni, illetve segített a szólókazetta elkészítésében is. Azzal, hogy velük két kazettát elkészítettem: a kék borítójú *Örök hála* és a sárga borítójú *Szentek serege vár* címűt, jártasságot szereztem. Megszoktam, mi az, hogy stúdió, süketszoba. Lépcső volt mindenképpen szolgálatom kialakulásában.

– *Említetted a szólókazettát. Mi indított arra, hogy elkészítsd?*

– Már az *Örök hála* kazettán is volt egy saját szerzeményem a *Vak voltam*, illetve a *Szentek serege vár* címűn is a *Forrás* című dal. Ezek inspiráltak arra, hogy készítsék saját kazettát. Nagyon sok dal született meg bennem az évek alatt, sajnos nem tartottam őket számon, így sok elveszett. Most költöztünk Hajdúsámsonból Nyíregyházára, és találtam egy csomagot, melyben több régebben szerzett dalom volt, ahogy átnéztem, én csodálkoztam a legjobban – hü, ezeket én írtam?! Szóval, két évvel ezelőtt, amikor meglett a saját anyagom, akkor természetes volt a saját kazetta elkészítése. Szabados István szintetizátorán dolgoztam, minden lehetséges fórumon megemlítem a nevét, mert ha ő nem lett volna, a kazetta sem. Kidolgoztam a szintetizátoron az összes éneket, és úgy volt, hogy az egész kazetta gépzene lesz, mert nem volt más lehetőségem. Ekkor történt, hogy az egyik testvér fia hazalátogatott Németországból. Barta Lala profi szaxofonos és minden más fúvós hangszerhez is ért. Abszolút nem ismertük egymást, de gondoltam egy merészet és megkérdeztem, nem zenélne-e a szólókazettán, amit készíték. Természetesen nemet mondott.

– *Tényleg?*

– Igen, de három nap múlva jött a telefon, hogy az Úr elé vitte a kérésemet, és *igen* a válasza. Sőt, ha nem zavarna, akkor még hozna magával két zenészt is, egy billentyűst és egy basszusgitárost. Hát, mit mondjak? – nem zavart. Ez volt november végén. Elküldtem

kazettán az anyagot Németországba, ők ott kidolgozták, és januárban jöttek a kész anyaggal. Egyből mentünk be a stúdióba és felvettük a zenét. Ez lett a fekete-tűzszínű Pintér Béla kazetta az *Eljön az a nap* című.

– *Milyen sikere volt ennek a kazettának?*

– Kb. 1000 darabot adtunk el eddig. Véleményem szerint tízezret el lehetett volna adni. Nem volt reklámja, sem egyházakat nem kerestem meg. Több helyen lett volna érdeklődés, a terjesztés folyamatban van. Kétéves lesz nemsokára, de ahol még nem hallották, ott újdonság. Példa erre egy nyíregyházi evangélikus gyülekezet. Ők most vettek 35-öt ebből és 35-öt a gyermekkazettából. Biztos van minden városban egy hasonló gyülekezet.

– *Az őszi konferenciára jelent meg a gyermekkazettád. Mi történt, hogy átváltottál egy másik réteg felé?*

– Nem hiszem, hogy ez átváltást jelent. Úgy gondolom, ha Isten elhív valakit zenésznek, akkor minden, ami része a zenének, az része az elhívásának is. Ha készítek egy gyermek- vagy egy cigányzene-kazettát, az teljesen mindegy. Az elhívásomnak mindegyik csak része, a más rétegnek írt, illetve több stílusban készített kazetták csak a csokromat színesítik. Azonkívül az átváltásról csak annyit, hogy a szólókazettát is folytatni akarom. Sőt, új területet akarok nyitni egy dicséretes kazetta kiadásával. Ezek mind egy síkon mozognak, egyik sem foglal el a többi előtt kiemelt helyet. Ha éppen most egy gyermek vagy szólókazettát akarok kiadni, akkor minden energiámmal azon vagyok, hogy létrejöjjön, és addig a többi félre van téve egy kis időre.

– *A kazetták elkészítésénél mi okozza a legnagyobb gondot?*

– A pénz.

– *Minden a pénz körül forog itt is?*

– Úgy gondolom, ha adott az elhívás, akkor ehhez evidens az Úr áldása. Ez a dolog egyik oldala, önmagában azonban kevés. Ha én nem tudom anyagiakkal ezt támogatni, akkor fizikálisan nem tudom létrehozni. Az Úr természetesen megadja a szükségeseket, de nem dúskálunk a javakban. Hiába van sok énekem, ahhoz, hogy abból kazetta legyen, pénz kell. Eddig összejött. De még nincs meg a fedezet a terveimhez. A terv kész, és hiszem, a pénz is folyamatosan be fog jönni. Mert úgy működik, hogy az eladott kazetták árát forogatom vissza. Minél többet adok el, annál nagyobb az esélyem egy újabb elkészítésére. Egy-két támogatóm azért akad.

– *Honnan jött a gyermekkazetta ötlete?*

– A kislányom minden dicséretet kívülről tud. Ezt látva, gondoltam arra, hogy nekik is kellene készíteni egy kazettát.

– *Hogy készült?*

– Maga a felvétel a gyülekezetben készült. Felvettük a kapcsolatot egy stúdióval, és ők lehozták a technikát Hajdúsámsonba. Ez is az anyagiakkal függ össze, ugyanis az élő felvétel olcsóbb. Ez a kazetta minőségét azonban – úgy gondolom – nem befolyásolta.

– *Hogyan született a dalok szövege?*

– Volt úgy, hogy egy régebben általam szerzett dalra írtunk gyermekek számára énekelhető szöveget, és volt, hogy keményen meg kellett izzadni egy-egy dalért. Azonban sok volt, amelyiknél csak leültem, és már ment is.

– *Milyen stílusú ez a kazetta?*

– Evangélizációs. Úgy készült, hogy a felnőttek is hallgatni fogják a gyermekeik révén, és amíg a gyermekeknek jó zene és megfogja őket, addig a felnőttek számára üzenete van. Direkt ilyen szándékkal készült. Nagyon alkalmas ajándéknak is.

– *Külsőre milyen?*

– Sárga színű és rá van írva: *Miénk a menny* – Pintér Béla és a csemeték.

– *Milyen sikere volt eddig?*

– Nagyon jó az eladási ráta. Kb. 300 darabot adtunk el két hónap alatt. Az előző kazettából

– bár az szóló volt – az első két hónapban kb. 50 fogyott el. Ez is mutatja, hogy nagyon jól sikerült.

– *Mi a véleményed a dicsőítés mai helyzetéről?*

– Nagyon kevés jó zenész van. Közösségünkön belül pedig még kevesebb. Sokkal több jó zenész kellene, és sokkal több szolga, igazi szolga. Nyáron több helyen dolgoztam zenészekkel, akik nagyon értettek a hangszerükhöz, de nem volt bennük szolgáló lelkület. Szörnyű volt velük a dicsőítés. A dolog kettős, legyenek jó zenészek, de igazán szolgáló szívű emberek, akiknek az életük a dicsőítés. Ilyen emberek viszont nagyon kevesen vannak. Sokan jól zenélnek, de lelkileg nullák. Mások égnék az Úrért, de nagyobb a lelkesedésük, mint a zenei táalentumuk. Néhányan jönnek: „most megváltom a világot” – jelszóval, aztán ez a lelkesedés valami miatt megtorpan, és marad minden a régiben. Akinek elhívása van, az nem áll meg. Ez olyan szolgálat, ahol a két feltételnek egyszerre kell teljesülnie. Az igeszolgálat is, úgy hiszem, ilyen.

– *Szerinted fontos lenne a folyamatos képzés is?*

– Nagyon fontos, de nincs. Isten szolgálata olyan, hogy ha nem képezed magad folyamatosan, akkor kiüresedsz, egysíkúvá válsz. Pedig az Úr jobbat érdemel. Az, hogy a keresztyén zene vagy a magyar dicséret mikor fognak eljutni profi szintre, nem tudom. De ha ilyen léptékben halad, nem hiszem, hogy én megérem. Fontos a képzés egyénileg, de fontos lenne regionálisan, gyülekezeti szinten vagy akár központilag is.

– *Hogyan képezed ezt?*

– Mondjuk, az észak-kelet magyarországi dicsőítő csoportok tagjai összejönnének egy helyen tapasztalatcserére egy profi dicsőítő vezetésével, aki tanácsot adna, tanítana, segítene. Sajnos, ilyen profi nincs közöttünk még országos szinten sem, pedig régióként legalább egy ember kellene.

– *Szerinted hajlandók lennének a dicsőítő csoportok arra, hogy egy ilyen regionális találkozóra elmenjenek?*

– Ha a jelenlegiek esetleg nem, akkor újakat kell keresni, akik erre vevők lennének. Ez nagyon nagy feladat. Talán az kellene, hogy Bartók Béla, Kodály Zoltán stílusában felkutatni a meglévő értékes embereket. Előfordulhat, hogy van egy kis falu öttagú gyülekezettel és egy nagyon képzett, szolgáló lelkületű zenésszel, akinek egyszerűen nincs lehetősége a talentumaival szolgálni. Ezeket az embereket meg kellene találni, és ösztöndíjjal segíteni őket, majd egy dinamikus gyülekezetbe plántálni, mint szolgálattelvéket. Erre áldozni kell. Most éppen dicsőítésről beszélünk, de ugyanígy érvényes ez a lelkipásztorokra vagy gyermekmunkásokra is. Sőt, ha nincs az adott közösségen, gyülekezeten belül ilyen ember, akkor hívni kell más gyülekezetekből, ha látjuk Isten elhívását, áldását, kenetét szolgálatukon.

– *Tudsz ilyet esetleg?*

– Nem tudok.

– *Elbújtak ezek az emberek?*

– Fel kellene kutatni őket. Biztos vagyok benne, hogy vannak ilyen emberek. Sokan meglepődnének, hogy mennyi jó és tehetséges énekes és zenész van akár a közösségen belül is, akikről még nem is hallottunk. Kegyelem az Úrtól, hogy én a feleségem révén olyan gyülekezetbe kerültem, ahol már volt egy jó dicsőítő csoport, és közöttük sokat tanulhattam. Egyébként én is a nullán lennék, nem ismernének. Nincs valami nagy hírnevem, de még ennyi se lenne.

– *Milyen tanácsot vagy bátorítást adnál azoknak, akik a dicsőítésben szolgálnak?*

– Saját példámon okulva azt tanácsolnám, hogy ne vállaljanak többet, mint amennyit bírnak. Az egy dolog, hogy a gyülekezet azt szeretné, hogy minden alkalommal nagy dicsőítés legyen; az érem másik oldala viszont az, ha sok alkalom van, akkor az teljes idejű szolgálót igényel, másként a magánélete mellett – a gyülekezeti elvárások miatt – belefáradhat a szolgálatba. Ezt kevesebb istentiszteleti alkalommal vagy több dicsőítő csoporttal ki lehet

küszöbölni. Természetesen az utóbbi csak akkor működik, ha van elég énekes és zenész, akik megfelelő beosztás szerint felváltva szolgálnak. Ahogyan a legtöbb gyülekezetben az igeszolgálat terhe több személyre van kiosztva, ugyanígy a dicsőítő csoport terheit is lehetőség szerint csökkenteni kell. Sajnos úgy jártam, mint az a futó, aki a startpisztoly eldördülése után mindent belead, és a cél előtt már alig van ereje, a többiek, akik beosztották az erejüket, a cél előtt megelőzik. Ebben a helyzetben érzem magam most. Egy kicsit meg kell állnom, nem égetem ki, csak csökkentenem szükséges a tempót.

A második dolog, amit megemlítenék, tulajdonképpen a gyülekezeteknek szóló tanács. A gyülekezeteknek azokat a testvéreket, akik valóban a szolgálata terhét hordozzák, meg kell becsülniük! Nem arról van szó, hogy elismerésre várnak, de úgy érzem, ezen a területen sok hiányosság van.

– *Milyen megbecsülésre gondolsz?*

– Elfogadásra a gyülekezet részéről, ez minden ember számára fontos. Pl. „Számítunk rád, szükségünk van a munkádra” – tudata emberileg is ösztönöz. Természetesen az Úrnak szolgállok, és senki sem beszélhet le róla, a dicséretet, az Isten magasztalása életstílusommá vált.

– *Pénzbeli megbecsülésre gondolsz?*

– Nem! Semmiképpen nem. Persze pénzre is szükség van, mert Nyíregyházáról járunk Hajdúsámsonba. A gyülekezet segítségét elfogadom, ha éppen üres a tank és a kassza is. Nem ez számít elsősorban. A pénz nem old meg önmagában mindent. De például jó, ha észreveszik, hogy problémám van és imádkoznak értünk. Fontos, hogy a dicsőítésben a gyülekezet aktívan részt vegyen. Ezek bátorítják a dicsőítő csoportot csakúgy, mint az evangélistát a sok megtérő ember.

A harmadik dolog, hogy a gyülekezetnek nem szabad kiszipolyozni a szolgáltatókat. Természetesen a szolgálattelvő legyen példa, de a gyülekezetnek is fel kell nőnie erre a szintre. Ha ezt nem teszi, akkor a szolgálatnak akaratlanul is két út közül kell választania. Miért tegyem magam tönkre, ha semmit sem érek el vele? Ilyen esetben a szolgáltató visszaeshet a gyülekezet alacsonyabb lelki szintjére. Az én esetemben az történt, hogy a baptista gyülekezetből elmentem egy olyan gyülekezetbe, ahol magasabb lelki nívón akarnak élni a testvérek. Ha a gyülekezet konzervatív, csupán vallásos, akkor lépni kell.

– *Igaz, hogy a nyáron sokat szolgáltatok?*

– Igen. Túl sokat. Erre ráment egy autónk és még sok minden. Tehát az ember ne vállaljon többet, mint amennyit kell.

– *Mennyiben támogat a család?*

– Feltétlenül támogat. Teljesen mellettem állnak. A szolgálata nélkül nem szolgál. A feleségem nélkül nem lehetnék szolgálattelvő. Nagyon sokat segítenek a szüleink is. Elfogadják és értékelik, amit teszek. (Például apukám szokott benzint adni stb.)

– *Mit tervezel 1997-re?*

– Folytatni akarom a szólókazettát, és remélem, év végére kijön a stúdióból. Karácsonyra egy új gyermekkazetta, később pedig egy „saját dicséretet” kazetta kiadását tervezem.

– *Köszönöm a beszélgetést, kívánom Isten áldását terveidre és szolgálatodra!*

– Köszönöm.

{k1997413}

Tájékoztató a nyári imatáborról • Nyeste Ferenc

Az imatábort 1997. 06. 16–22-ig Soltvadkerten, az üdülő körzetben, a Csepeli Erőmű Rt. üdülőjében tartottuk meg.

Nagyon szép környezetben nyolcvan személy részvételével zajlottak az alkalmak. A résztvevők között voltak erdélyi, délvidéki és csehországi magyar testvérek is.

Minden reggel egyórás áhítattal kezdtünk, azután másfél órás tanítás következett, ezt én végeztem.

Mindennap időt szántunk közbenjárásra, gyülekezeti és közösségi célú imádkozásra. Délutánonként volt egy kis szabadidő, mely sokféleképpen hasznosult. Itt történtek lelkigondozói beszélgetések, olykor szabadító szolgálattal egybekötve, Szentlélek-keresztységért történő imádságok (6–8 fő be is töltkezett), valamint testvéri beszélgetések. Kora este csoportos imádkozás volt (10 csoportban), ahol gyakoroltuk az egymás iránti szolgálatot és egymás terheinek hordozását. Egyéni és gyülekezeti, ill. területi terhekről volt szó. Esténként dicsőítéssel, imádatokkal kerestük az Urat, sok áldásban részesülve. Az egész táborra jellemző volt a szeretet és az egység. Szombaton, azaz 21-én országos közbenjáró imanapot tartottunk, melyen kb. 130-an voltunk együtt. Igei buzdítások után az eklézsiáért jártunk közbe, megnevezve egyházakat, felekezeteket, missziós szervezeteket, teológiai és irodalmi műhelyeket. A magyar ébredésre vonatkozó igei gondolatok után az egész nemzetért történt közbenjáró könyörgés. Alkalmunkat együttes úrvacsorai közösséggel pecsételtük meg. Testvérünk új címe: *Nyeste Ferenc* 9400 Sopron, Határőr út 5. fsz. 4. Tel: (99) 318-686

Megtapasztalások a soltvadkerti imatáborban

„És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyültek; és betelének mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.” (ApCs 4,31)

Csodálatos volt megtapasztalni Isten Lelkének jelenlétét. A táborban nemcsak imádkozásra volt lehetőség, hanem a testvéri közösség gyakorlására is. Ezt tettük többek között az első estén, amikor mindenki röviden bemutatkozott. Fontos, hogy számunkra az imádkozás olyan legyen, mint a levegővétel. A zsoltáros is arra tanít, hogy jó dolog Istennel kezdeni a napot. Erre szolgáltak a reggeli áhítatok, amelyek felüdülést jelentettek számomra. Délelőttönként tanítások hangzottak el, amelyek azt a célt szolgálták, hogy megtanuljunk még közelebb kerülni Istenhez, tudjunk jobban imádkozni és másokért közben járni.

Sokszor gyakoroltuk a könyörgést is. Ha mi, keresztények elkezdünk könyörögni Istenhez a városokért, falvakért és az országunkért, bizonyosak lehetünk abban, hogy a válasz nem marad el. Nem hangzatos szavainktól függ, szeretjük-e hazánkat, hanem attól, hogy imádkozunk-e érte. A csoportos foglalkozáson gyakoroltuk az egymásért való imádkozást; ezeken az alkalmakon többen nyertek Szentlélek-keresztiséget. Sok áldást kaptam Istentől ebben az imatáborban. Bizonyos vagyok abban is, hogy ezek az évenkénti összejövetelek Istentől vannak, ezért őszintén hiszem, hogy az elkövetkezendő években még áldottabb imatáborok lesznek. Buzdítalak arra, hogy már most kezdj el imádkozni, és ha így mész el egy összejövetelre vagy egy imatáborba, te is képes leszel másokat építeni. Ezt tették az apostolok, ezt tették a korai keresztények, kövesd a példájukat!

Nochta Pál Attila (BF I. évfolyam)

Az imatábor meghirdetésétől kezdve gondoltam rá, hogy szeretnék ott lenni, de ez emberileg nem látszott megoldhatónak. Az indulás előtti héten Isten mindent elrendezett számunkra, így nagyobbik leányommal elmentünk Soltvadkertre. Első este mindenki röviden bemutatkozott. Érdekes volt, hogy több testvér arról tett bizonyosságot, hogy Isten milyen csodálatos módon rendelte ki a szükséges összeget. Egy testvérnő magas lázzal, betegen feküdt, de olyan vágy és hit volt szívében, hogy azt mondta: „még ha négykézláb jutok el az imatáborba, akkor is elindulok”. Ő már nem először volt imatáborban, tudott valamit, amit mi még nem tudtunk. A táborban megtapasztaltuk az ima valóságos erejét. Engem nehezen lehet érzelmileg befolyásolni, de itt egyszerűen nem lehetett nem tapsolni vagy nem felemelt kézzel imádni, dicsőíteni az Urat. Ez tényleg a menny előíze volt. Mások buzdítására gondolva írom le: nem

egész heti, testet fárasztó térdelés volt az imádkozás. (Volt, aki erre gondolva mondta, ez nagyon fárasztó, én nem megyek el.) A délutáni kiscsoportos foglalkozásokon egyéni, személyes problémákért, Szent Szellem keresztségért, megújulásért imádkoztunk. Egység alakult ki a 16 éves és a 70 éves között. Isten szeretete gazdagon kiáradt közöttünk, és ezt a szeretetet egymásnak is át tudtuk adni. Csodálatos volt hallani a gyógyulásokról és a Szent Szellem keresztségekről szóló bizonyosságokat. Szombaton és vasárnap férjem és tizenkét éves kislányunk is ott volt, aki hazaérve azt mondta: „Én már most elkezdem gyűjteni a pénzt a jövő évi imatáborra, mert én is egész héten ott szeretnék lenni.” A tábor végén többen így köszöntünk el egymástól: „Jövőre találkozunk!”
Kisné Schäfer Jolán (Bp. AGAPÉ Gyülekezet)

Jeruzsálem-nap • Mundrucz István, az Agapé Gyülekezet lelkipásztora – Budapest

%Ijjár hónap 28-a Jeruzsálem-nap az izraeli naptárban. Ekkor ünneplik Jeruzsálemet, a várost, amelyet Dávid király 3000 éve tett Izrael fővárosává, s amely majd két évezred galut után ma ismét Izrael állam fővárosa.

5757. ijjár 28-án együtt ünnepeltek a pünkösdi gyülekezetek és más felekezetek érdeklődő tagjai, mert Isten valóra váltotta ígétét, visszavitte népét az Ígélet Földjére.

De miért éppen ijjár hó 28-a Jeruzsálem napja?

„A háborúk nemcsak ellentétekből és megosztottságból fakadnak, de megosztottságot is szülnek” – mondta bevezetőjében *Szénási Jonathan Sándor* református lelkipásztor, a GeSheR-HID Vallásközi Kapcsolatok és Kutatások Központjának vezetője.

A Holocaust borzalmai után mintegy tűzből kikapott üszökként megmenekült zsidó nép a háború után három évvel kapott csak lehetőséget arra, hogy atyái földjén független államot kiáltson ki, amelyet azonban azonnal megtámadtak a szomszédos államok hadseregei, Izrael teljes elpusztítására törekedve. A súlyos véráldozatokkal járó harcokban a zsidó lakosság megvédte magát, de a háborút lezáró tűzszünet Jeruzsálemet kettévágta: az Óváros Jordán-kézre került, a zsidóság nem látogathatta szenthelyeit. Hogy ez mit jelent, azt mi magyarok érthetjük meg legjobban, bár a II. világháború után kettéosztott Berlint szokták elrettentő példaként emlegetni, de Trianon után nem egy magyar város (pl. Komárom) került hasonló sorsra. (Érdekes, hogy ijjár 28-a idén épp június 4-ére, Trianon évfordulójára esett.) A zsidóknak tilos volt az átjárás; nemritkán jordán orvlövészek áldozatai lettek, ezért az Óváros felé futó utcában kénytelenek voltak keresztben betonfalakat építeni, hogy életüket védjék.

Jeruzsálem megosztottsága 1967-ig tartott, amikor is a „hatnapos háborúban” az izraeli ejtőernyősök kiszorították a Jordán Légiónak katonáit és ijjár 28-án újraegyesítették a várost. A Jeruzsálem-nap tehát Jeruzsálem újraegyesítésének a napja, az idén éppen a 30. évforduló.

Joel Alon, Izrael állam magyarországi nagykövete megnyitó beszédében a város sokszínűségét emelte ki, ezért igen fontos a jövő békéje érdekében, hogy megtanuljunk elfogadni és megbecsülni egymást. Ugyanerre az elfogadásra és megbecsülésre van szükség szerte a világon, s nagyon jó érezni ebben az ünnepi közösségben, hogy ez valóban lehetséges.

A nap programja négy „felvonásban” Jeruzsálem történetét ölelte fel. A város őstörténetéről, Ábrahámnak a várossal való kapcsolatáról, Dávid királyságának és az első templom idejéhez tartozó történelmi emlékekről *Németh Pál* református lelkipásztor tartott előadást. Ő Damaszkuszban iszlám egyetemre is járt, így képet kaphattunk a muzulmánok szellemi kötődéséről és történelem szemléletéről is.

A babiloni fogságból való visszatéréstől – Ezsdrás és Nehémiás idejétől a Bar-Kohba lázadás bukásáig – a zsidóság teljes szétszóratásáig terjedő időszakról *Dr. Bajusz Ferenc* református teológiai professzor tartott igen alapos és közérthető előadást.

A szétszóratásban élő zsidóságnak Jeruzsálem iránt érzett lelki-szellemi kapcsolatáról beszélt megindító, személyes bizonyágtétellel *Beer Iván* világi rabbi, a Magyar Holocaust Emlékbizottság elnöke.

Végül *Shlomo Hizak*, a jeruzsálemi AMI Institute igazgatója a mai Jeruzsálemben élő zsidók városuk iránti lelki-szellemi kötődéséről beszélt. (Érdekes pillanat volt, amikor *Fábián Attila* egyházelnök, *Telegdi József*, az EPK Bibliai Főiskolája dékánja és *Shlomo Hizak* rádöbbsentek arra, hogy egyszer már találkoztak, még 1967 előtt, amikor *Shlomo Hizak* itt járt Magyarországon, s meglátogatta pünkösdi gyülekezetüket.)

A tartalmas és tanulságos előadások között videovetítések tették „életessé” az elhangzottakat. A „Szentföld” Izrael sokszínűségét mutatta be, „A zsidó vallás” Izrael hitével ismertetett meg, a 13 hitágazat (Majmonides hitvallása) alapján. A „Jeruzsálem 3000” a város történelmét és mai életét, az „Álmodók és építők” pedig a modern cionista mozgalom kibontakozását mutatta be.

Láthattuk Kőbányai János újságíró jeruzsálemi fotókiállítását. Megismerkedhettünk a Múlt és Jövő Kiadóval és kiadványaival.

A Magyar Posta alkalmi postahivatalt működtetett, az alkalmi postabélyegző rajza „Jeruzsálem oroszlánja” volt.

„Menjetek, egyetek jó falatokat, igyatok édes italokat, és juttassatok belőle azoknak is, akiknek nincs, mert a mi Urunknak szent napja ez. Ne bánkodjatok, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek.” (Neh 8,10)

Húsvétra készülve ezt az ígét az Úrtól üzenetként vettük, ezért élelmiszer csomagokat állítottunk össze. Az imaházban összegyűjtött ajándékokat a Hajnalcsillag Alapítvány ruhaneműkkel egészítette ki. Ők vitték el Romániába rászoruló testvéreinknek, embertársainknak. Gyülekezetünknek küldött beszámolójukat azzal a szándékkal tesszük közzé, hogy a példa követendő lehet.

{k1997414}

{k1997415}

Hongkong: A misszionáriusok jót várnak a kínai bevonulás után • *Kovács Zoltán*

Amikor az angol zászlót végleg bevonták a sziget felett, ez egy korszak végét jelezte, de sok misszionárius úgy gondolkodik, hogy „a dolgok a szokásos mederben folynak”.

Sokan hagyták el az utóbbi években Hongkongot, megelőzve annak kínai uralom alá való visszatérését a százötven éves brit ellenőrzés után. A Youth With a Mission csoportok azok között vannak, akik július elseje után is itt maradtak.

Más helyi hívőkkel együtt optimistán tekintenek a jövőbe azon nyugati félelmek ellenére, hogy a kommunista uralom a gyülekezetek és a missziós tevékenység korlátozásával jár. A hongkongi gyülekezetek és missziós szervezetek a számbeli gyarapodás új lendületéről és az e változáshoz vezető egységről számoltak be a hatalom-átadást megelőzően.

„Örömmel várjuk a jövőben történő jó dolgokat” – mondta Gail Maidment, az YWAM Swall World Christian Kindergarten igazgatója, mely egyike azoknak a szolgálati területeknek, amelyeket a szervezet tizenhét éves hongkongi tevékenysége során kialakított.

A missziós központ reméli, hogy a kínai kormányzati tisztviselők és azok családja előtt is megnyithatja az ajtót. Ezek egy része a missziós központ utcáján egy bérházban kapott szállást. „Örömmel várjuk, hogy a kínaiak a mi iskolánkba jöjjenek, s megoszthassuk velük Isten szeretetét” – folytatta Maidment.

„A fontos az, hogy Isten ide hívott el minket, hogy szolgáljunk a hongkongiaknak, és úgy

érezzük, ez nem változott meg, ezért maradunk” – jelentette ki Marlise Schiltz a Sports International-től, mely egy olyan YWAM misszió, amely sporttáborok és sportesemények rendezése útján hirdeti az evangéliumot.

„Úgy vélem, tényleg hasznosak lesznek számunkra, amiket Kínától, különösen a kínai hívőktől fogunk tanulni” – tette hozzá.

Más hongkongi YWAM programok, melyek itt maradtak, kulturális csereutakat terveznek a szárazföldi Kína keresztény csoportjaival, illetve egy közel-keleti misszióval a Csungking szigetre.

Beszámoló a moldovai útról • Nyári Jenő

1997. május 1-jén indultunk Romániába, hogy az egy hónappal korábban kiszállított csomagokat és segélyeket szétosszuk. Szándékunkat előbb nem vihettük véghez, mert igen rossz idő volt. Úticélunk a havas, sáros, jeges úton gépkocsival és teherrel megközelíthetetlennek bizonyult. Indulás előtt kértük a Jóistent, hogy segítsen és támogasson bennünket feladatunk teljesítésében. Oltalmára is szükségünk volt az előttünk álló hosszú úton. Első állomásunkra, Marosvásárhelyre délután érkeztünk. Nagyon kedves testvérek fogadtak bennünket. Egy hónappal előbb náluk helyeztük el a rakományt. Öröm volt számunkra, hogy ezen az estén közösségi alkalmon vehettünk részt, együtt dicsőítettük és áldottuk Istent, aki oltalmunk és segítőnk minden időben és minden helyen. Másnap hajnalban indultunk tovább Botosáni felé. Fohászokdtunk az Úrhoz, adjon jó időt, nehogy a ragadós sár miatt utunk ismét meghiúsuljon. Botosáni felé haladva egy-egy faluban megálltunk. Sokgyermekes családokat látogattunk meg, akiknek a címét a velünk jövő testvérek már ismerték. Az egyik ilyen családban 12 gyermek van. Pici, szegényes, de tisztán és rendben tartott házban laknak. Átadtuk a nekik szánt csomagokat, együtt imádkoztunk velük, kérve az Úr áldását a házra és lakóira. Ez a család is (miként a rajtuk kívül felkeresett családok többsége) pünkösdi keresztyén. Elmondtuk itt is és másutt is, hogy ezt az ajándékot, a teljes élelmiszer-küldeményt egy budapesti pünkösdi gyülekezet testvérisége adományozta, mi csak a ruhaneműt hoztuk, és a szállítás, szétosztás munkáját végeztük. Több családnál jártunk, ahol 9, 12, sőt 15 gyermek is van. A nyomor határán élnek, de bíznak az Úrban. Utunk közben olyan helyzetben lévő családokkal találkoztunk, melyeknek nyomorúsága minden képzeletet felülmúlt. Hatalmas szántóföld közepén, egy düledező viskóban laknak lányok és asszonyok. Férfi nincs a családban. Alkalmi munkából és valóban Isten kegyelméből élnek. A másik faluba (kb. 10 km-en keresztül) olyan út vezet, amely a munkagépek nyomán keletkezett. Ezekben a mély kerékvágásokban az út egy óráig tarthatott. Mire odaértünk, az egész falu összegyűlt, már vártak bennünket. Megdöbbenő volt látni a sok felnőttet és gyermeket, akik mind nagyon szegények. Agyonviselt ruhában, sokan cipő nélkül. Ebbe a faluba sok csomagot vittünk, de ha háromszor-négyszer annyi lett volna is, akkor se jutott volna mindenkinek. Az ottani cigány pünkösdi gyülekezetbe vittük be az adományt, a gyülekezet tagjai vették át. Miként várható volt, ez némi feszültséget keltett az imaház előtt összegyűlt kívülállók körében. Ezért őket és gyermekeiket édességgel, nápolyival „vigasztaltuk”. A hosszas búcsúzkodást mellőzve, gyorsan visszaindultunk.

Következő utunk szintén egy olyan településre vezetett, ahol a nyomor az eddigieket is felülmúlt. Sárból tapasztott kunyhókban, sárból készített „ágyon”, takaró nélkül a földön aludtak. Összes ruhaneműjük annyi, ami rajtuk volt. A csomagokon kívül odaadtuk takaróinkat, amiket az utazáshoz magunkkal hoztunk. Jártunk egy házban, ahol egy asszony gyermekeivel együtt lakik a tehénnel és a malaccal. Mindenütt hálásan fogadták az élelmiszert és a ruhát. Közösén adtunk hálát az adomány küldőjéért. Bennünk pedig nagy öröm és hála volt azért, mert „élőben” láttuk, hogy jó dolgot cselekszünk.

Éjjel 11 óra körül értünk vissza egy árvaházba, ahol szeretettel fogadtak. Egyszerű vacsora

után az ott dolgozó testvérek meleg vízzel és fekhellyel segítettek rajtunk. Szívünk telve volt hálával, hisz szállásunk nem volt előre megbeszélve, teljesen váratlanul érkeztünk. Jelenleg húsz árva és félárva lakja az egyébként kétszáz férőhelyes épületet. Ide is vittünk csomagokat, a ruha- és élelmiszer-egységdobozokon kívül az árváknak külön elkészített csomagokat hoztunk. Ezeket a reggeli imádkozás után adtuk át. Lenyűgöző és példászerű volt a gyermekek viselkedése. Az ajándékokat először megköszönték, és csak azután bontogatták ki. Mindnyájunkat meghatott, mennyire őszintén örültek. Reggel még elmentünk egy testvérhez, akinél szintén hagyunk csomagokat, hogy adja át néhány ottani családnak. Erre azért volt ilyen módon szükség, hogy a megsegített testvérek iránt a szomszédokban ne keltsünk irigységet.

Botosániból elindulva estére ismét Marosvásárhelyre érkeztünk. Innen még aznap este átmentünk Székelyudvarhelyre, ahol egy imaházban – missziós házban – szálltunk meg. Másnap vasárnap volt, egy falusi gyülekezetbe mentünk, hogy istentiszteleten vegyünk részt. Jó volt együtt lenni és imádkozni a testvérekkel. Kissé megpihenve, új erőt nyerve hazaindultunk, hogy azután tovább végezzük feladatainkat.

Mi, a Hajnalcsillag Missziószolgálat, köszönetet mondunk a Dózsa György úti pünkösdi Agapé Gyülekezetnek, hogy egy ilyen hasznos feladatban munkatársaik lehettünk. Örültünk volna, ha a gyülekezet tagjai közül valaki(k) elkísér(nek) bennünket. Erre most nem volt lehetőség, így mi tolmácsoljuk azok köszönetét és köszöntését, akiknél jártunk. Legyen a ti jutalmatok bőséges az Úrtól!

A Hajnalcsillag Missziószolgálat nevében: *Nyári Jenő*
{k1997416}

NOVELLA

Az örökség • Dr. Széchezy Rita

Ebből mindig vita volt a nagycsaládban. Mert ugye Erzsébet hirtelen ment el, senki nem számított rá, és ugye nem volt pontos végrendelet. (Miért is gondolt volna halálra az életet adni készülő, ikerlánykákat nevelő, nevetőszemű édesanya?)

Nagy kérdés volt tehát, hogy mi is pontosan és kit is illet Erzsébet öröksége.

Mindenki elmondta a véleményét, volt, aki a bánatszülők nehézségeit ecsetelte, lelkes barátok a fiatal özvegy terheit emlegették, megint mások a kis árvák jogait védték.

De Virágot és kicsi Erzsit ez egyáltalán nem érdekelte. Ők csak annyit éreztek, hogy minden sötét, a hideg borzalom egy telefonnal kezdődött. A Nagyfi fűrösztötte őket, s éppen kifulladásig igyekezett véget vetni a kissé zajos viháncolásnak, mikor megszólalt a telefon. Nagyfi kiszaladt, és hosszú, nagyon hosszú ideig nem jött vissza. Mikor végre visszatámolygott, nem szólt egy szót sem, csak hamuszürke arccal kivette őket a kádból. A tekintete azonnal véget vetett a vidám pancsolásnak, azt is némán hagyták, hogy a Nagyfi szárazra törölje őket, s csak egymást merték kérdezni a szemükkel: – Mi baj van? Te tudod, mi ez az egész?

Aztán öltözés ünneplőbe, némaság, a Nagyfi fehér arca, mindig nevető zöld szeme most mintha üvegből lenne, aztán a nagy szürke kórház, a folyosó, ahol mindenki sír, de senki sem hajlandó megmondani nekik, hogy miért... Aztán újra céltalan kószálás az ijesztő, fehér, kórházi székek között, magukra hagyva, kézen fogva, míg megjön Apu, ugyanolyan halvány arccal, s a karján beviszi őket egy szobába, ahol egy fehér ágyon rózsás-fehér arccal, kedves mosollyal az ajkán alszik Édesanya.

És akkor egyszer csak el kellett búcsúzni és utoljára ránézni, és attól kezdve elfelejteni a napfényes délelőttiakat, a megnyugtató meséket, a meleg, puha, édesanya-illatú öleléseket. És jönnek a szürke arcok, fekete ruhák és viták, viták vég nélkül valami házról meg

könyvekről, családi vagyonról és mindenféle idegen dologról. És elbúcsúzni a gyönyörű, csillogó fekete zongorától, és tudni, hogy sosem jön már el a „majd nektek is szabad játszani rajta”, és megtudni, hogy nincs többé nyíregyházi csodakert, ahova nyaralni lehetett menni, és nincs többé a Nagypapa barna körme, mert nincs többé már híres fotólabor, csak viták, viták és fojtott hangú beszélgetések. Viták, amiket a gyerekeknek nem szabad hallani, amiket nem is értenek, de valahogy mégis értenek, és nincs kihez hozzábújni, legfeljebb kicsi Erzszi kezét szorongatni a sötétben, ha végképp nem lehet már érteni semmit.

És szívből örökre megutálni mindent, amit ez a szürke, veszekedős gonosz szó jelent: örökség. És nem érteni, hogy lehet mindennek köze Édesanyához. Biztos, egészen biztos, hogy most az egyszer tévednek, most a felnőttek tévednek, és az örökség nem Édesanyáé, és nincs is olyan, hogy Édesanya öröksége. Mert az hideg és sötét és hangos és veszekedős és pénzszagú és nem kell, de Édesanya meleg volt és barna pillantású, halk szavú és nevetős, és neki nem volt öröksége.

Így hát Virág és kicsi Erzszi eldöntötték, hogy Édesanyának nincs öröksége. Hagyták, hogy civakodjanak csak a buta felnőttek, beszéljenek csak mindenféle bölcs előrelátásról, józan észről, ha baj van is, dobálózzanak csak virágmintás mosolypapírba csomagolt, gyilkos szókövekkel. Meghallgatták a nehéz időkről szóló szürke beszédeket, aláírták a fontos és még annál is fontosabb, a jövőre vonatkozó papírokat, de közben tudták, hogy Édesanyának nincs öröksége.

Az évek elszálltak gyorsan, mint a sóhajtás, nekik férjeik lettek és kicsi gyerekeik, egyre kisebb lakásaik, és használni kellett a fontos papírokat, újra komolyan beszélgetni a bölcs előrelátásról és józan mérlegelésről, igazságos részesedésről és Édesanya örökségéről. Ezután pedig nyugodtan, tiszta szívvel mondtak le minden gonosz és piszkos porral fedett dologról, közben elviselték, hogy a papírt a kezükben, ami szerint egy kis ház felének a fele az övék, Édesanya örökségének hívják. Tudták, hogy Édesanyának az egészhez semmi köze.

Nem sokkal ezután egy őszi délelőttön, mikor Virág rendet rakott és kitakarított a gyerekszobában, s elégedetten körülpillantott, meglátta, hogy besüt a nap és ragyogó csíkokat varázsol a szőnyegre, napfény színűre festve a kis szobát. Beragyogja a gyerekágyakat és a szőke fejcskéket, és akkor... minden olyan ismerős volt...

Néhány titkokat hozó hónap eltűntével, egy téli estén, mikor a tükörben nézegette kerekedő pocakját, ahol már érezhetően nagyon vágyakozott kinyújtózni a kicsi, és ahogy nézte, nézte... kitelt ajkát, arcát, amit elváltoztatott a kicsi teher, valahogy olyan ismerős, olyan... édesanyás volt...

Aztán, mikor magához ölelte az igazságtalan harcból zokogva menekülő testvérkét és rendet teremtett, hallgatta a bocsánatkérést és megbocsátást, megölelte mindkét könnyes szemű kicsijét, nem tudta, honnan tudja, hogy is kell ezt csinálni, mikor egyszerre... minden olyan ismerős volt...

Mikor egyik este, a meleg kályhához dőlve, a két, hason fekvő, állára támaszkodó nagyobbiknak a kicsivel az ölében, a Pásztorról mesélt, aki soha, de soha nem engedi el a báránycáját, és biztos, erős vállaira veszi, ha baj van, hirtelen, mintha régi szavak visszhangját hallaná... olyan ismerősen csengett az a történet...

És akkor, mikor egyik hajnalban álmosan csak annyit érzett, egy hideg kis talpacska ér hozzá, nyaka köré fonódik két puha karocska, a fülébe szuszogja egy babaillatú pofika, hogy „azéjt jöttem, mejt te olyan puha, meleg mami vagy”, akkor, igen akkor végre megértette, hogy hol van elrejtve Édesanya öröksége.

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Könyvajánlat

Közösségünk kiadásában megjelent *David Shibley* Jézusé lettél! *Első lépések a keskeny úton* című könyve.

Ára: 100 Ft

Ajánljuk minden gyülekezetnek és testvérnek, adjátok ezt a könyvet az újonnan megtérteknek!

Csak egyet, Uram! • *Túrmezei Erzsébet*

*%%Ne gazdagságot!
Szebb szűkösen és
szebb kegyelemből!
Nem hosszú létet,
egyetlen perc is
éveket érhet,
ha megáldod.
Csak egyet, egyet!
Csak égő szívet!
Csak égő lángot!
Pünkösdi szívet!
Úgy dobog az,
mint pergő dobok,
ha riadót vernek.
Töri a zárat:
ki a viharba!
Úttalan útnak,
dühös tengernek!
Szíveket nyerni,
világot venni,
minden bálványnak
harcot üzeni
tengeren túl is,
tengeren innen...
Előre mindig,
előre menni!
Árvízi hajós:
evezni bűnök,
nyomorok, könnyek
zavaros szennyén
életet mentve,
elmerülőknél
kereszt kegyelme
titkát jelentve.
És ha közönynek
hidege ér is
fagyos dermesztőn,
mégis lobogni,
mégis elégni
mennyei lánggal:*

életet nyerőn,
életet vesztőn.
Pütkösdi szívet!
Pütkösdi szívet!
Felér az, Uram,
garmada kincessel,
évek sorával.
Csak egyet kérek:
pirosan égő
pütkösdi szívet!
Négy szelek felől
törj elő, Lélek!/%%
{k1997412}

Tesztpálya • Durkó Sándor László

Egy nap az igazi javak fölé leszünk rendelve. Az igazi kincsek a mennyben lesznek, melyeket e földön kell összegyűjtenünk. Ahogy ma gazdálkodunk, az meghatározza a helyzetünket majd akkor. E földi pályafutásunk a gyakorlóterepe, a tesztpálya.

Volt egy ember, akit arról értesítettek, hogy háza leégett, azt válaszolta: nem az enyém, hanem az Úré. Köszönöm Istennek, hogy egy felelősséget levett a vállamról.

Felelősek vagyunk tehát mindazért és mindazokért, amelyek és akik ránk vannak bízva. Ha erőnkhez és képességeinkhez képest mindent megtettünk, akkor ne aggódjunk. Miért is aggódnánk? Hisz nem a miénk, hanem az Úré a problémánk. Milyen jó tudnunk, hogy hol a megnyugvás helye, melyet ha nem ismernénk, akár meg is bolondulhatnánk. De Jézus kezébe letehetjük életünket, aggályainkat, problémáinkat, vállalkozásunkat.

Mondjuk Istennek: Uram, ez a Te vállalkozásod!

Isten életünket körülvevő pajzs szeretne lenni. Nyilak törhetnek életünkre, ha Ő a mi pajzsunk.

Jézus nemcsak lelkünkért halt meg. Ő adja fizikai, lelki és szellemi javainkat, segít, hogy másoknak is adhassunk.

Levelezésünkből... • Szerk.

„Drága fiatal testvéreim, alig tudom levelem írását elkezdni, hogy meg ne sértselek benneteket. Például az Élő Vízrel kapcsolatban. A múltkor küldtetek egy szépségkirálynőt a címlapon. Mondom a testvéreknek, lehet, hogy a következőbe egy szép férfi lesz rajta. Úgy is lett. Drága fiatal testvérek, nekünk nem a külső szépségekbe kell gyönyörködni, hanem a belsőbe. Kinek van erre szüksége? Az igazi lelki embernek nincsen. Jézusnak sincs. Hát akkor kinek? A szépség Isten ajándéka, de sokan nem elégszenek meg azzal, hanem még meg is ékesítik magukat. Körmüket, szájukat, hajukat, szemüket kifestik, aranyakkal felékesítik magukat. Erről meg a fiataljainkat is le kellene beszélni, nem felhívni a figyelmüket. Hol vannak a régi komoly atyafiak, akik minket ezektől óvtak? Ezeket egy hívő asszonynak, atyafinak el kell ítélni. A természeti életben annyi szépség van. Mért nem lehetne a címlapon egy búzatábla aratókkal, ez bibliai, sok az aratnivaló, de a munkás kevés. Vagy egy juhnyáj vagy szőlőskert vagy egy gyümölcsöskert vagy halászok és még sorolhatnám tovább. Vagy annyi sok természeti szépség van. Levelemre választ nem várok, de gondolkozatok el rajta. A hívő élet ennél sokkal komolyabb. Ti sok jót tehettek – azok által a bizonyságok által, amik vannak az Élő Vízbe írva, de ugyanúgy sokat ronthattok is. Szeretetből, testvéretek.”
A fenti levelet azért jelentettük meg, hogy ízelítőt adjunk testvéreink véleményének

sokféleségéből. Örülünk a jó szándékú megjegyzéseknek. Egyetértünk az „aratnivaló sok...” – gondolattal. A címlapokkal kapcsolatban szeretnénk megjegyezni, hogy testvéreink külföldről jöttek az aratás munkáját végezni. Reméljük, ez a cikkekből is kiderül. Más kultúrában egészen más dolgok számítanak szolidnak vagy kihívónak. Ebben a tekintetben egy országon belül is nagy különbségek vannak. Ha csak a külsőségekre nézünk, gyakran abba a hibába esünk, hogy olyanokat bírálunk, esetleg megbántunk, akik nálunk sokkal többet tesznek az Úrért.

Kapunk néha olyan kritikákat is, amelyek nem reánk vonatkoznak, vagy nem érezzük benne a fenti levélből is jól kiolvasható féltő szeretetet, ezekre nem kívánunk reagálni.

Biblia-társulatunk Bukarestben • Balogh Sándor

1997. június 9–13-a között tíz fős magyarországi delegáció látogatott Romániába. A küldöttség a Román Bibliatársulat meghívására érkezett Bukarestbe – tudományos és diplomáciai célú találkozóra. Az utóbbi hónapokban barátságos szellők fújdogálnak a két ország diplomáciai vonalain, de ez a Biblia ügyében rendezett program még akkor szerveződött, amikor a kedvező széljárásnak alig volt látható előszele...

A látogatás céljai között szerepelt a két ország egyházi bibliakiadási lehetőségeinek keresése, bibliafordítási és más kérdések felvetése, válaszok keresése. Továbbá a két bibliatársulat közötti együttműködés lehetőségeinek megvitatása. Azonban látva a kínálkozó alkalmakat diplomáciai látogatásokon, fogadásokon is részt vett a delegáció (RMDSZ-vezetőkkel, miniszterekkel és államtitkárokkal, a román szenátus magyar tagjaival, Magyarország nagykövétével, román ortodox metropolitával stb.). Mint a delegáció pünkösdi tagja, igyekeztem jól képviselni hitbeli nézeteinket, és külön öröm volt hallani minden részről a romániai pünkösdi munkájának pozitív értékelését.

ZENÉSZEK, ÉNEKESEK figyelem!

Megjelent három részből álló zenei kiadványunk az Ózdi EPK gondozásában.

1. Dicséretetek zongorakíséréssel I. című kottásfüzet 40 régi és új dicsőítő éneket tartalmaz. A énekek kottáján, szövegén és gitárakkordjain kívül zongorakíséretek is közöl. Ezt kitűnően használhatják zongoristák és szintetizátorosok is.

2. Dicséretetek fuvolakíséréssel I. című kottafüzet, melléklete a fent említett kiadványnak – fuvolások számára.

3. Dicséretetek zongora- és fuvolakíséréssel című kazetta a fenti füzetek anyagát tartalmazza hanganyag formájában. Ez megkönnyíti a kottából való tanulást, és új ötleteket adhat minden zenész és énekes számára.

Ajánljuk ezt a komplett kiadványt minden gyülekezetnek, dicsőítő- és evangélizációs csoportnak, de kitűnően használható házicsoportokban, körzeti szolgálatokon.

Dicséretetek zongorakíséréssel I. c. füzet ára 649 Ft helyett 499 Ft.

Dicséretetek fuvolakíséréssel I. c. füzet ára 311 Ft helyett 239 Ft.

Dicséretetek zongora- és fuvolakíséréssel c. kazetta ára 324 Ft helyett 249 Ft.

(Az árak a postaköltséget nem tartalmazzák.)

Az egységek külön-külön is megvásárolhatók, de együttes vásárlás esetén további 10%-os kedvezményt adunk. A minimális példányszám miatt a kedvezményes akció csak a készlet erejéig tart!

Megrendeléseiteket még ma adjátok postára a következő címre: Szatmári Gábor 3600 Ózd, Bem u. 11. A kiadványokat utánvétellel postázzuk.

Impresszum

Főszerkesztő: Bérczes Lajos

Szerkesztő bizottság: Balogh Sándor, Durkó Sándor László, Hegedűs Ildikó, Kázmér Pálné, Koncz Sándorné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

A címlapon: Durkó Sándor – fotó: Makovei Róbert

Fotók: Bernhardt Gyula, Makovei R.

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős kiadó: Fábrián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 840 Ft
ISSN 1217-0623

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

REJTVÉNYOLDALAK

Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k1997405}

A kiemelt sorokban 15 bibliai személy neve található. Egy kivételével mindegyiknek van párja, pontosabban egy vér szerinti testvére. (A teendőt lásd az „Elküldendő” részben!)

VÍZSZINTES: 1. Bibliai személy. 6. Bibliai személy. 12. Bibliai személy. 16. Bethsabé férje (2Sám). **17.** „Az ... útját választottam; a te ítéleteid forognak előttem” (Zsolt). **18.** Részben fluoreszkál! **19.** Lévíta város Izsakhár területén (1Krn). **22.** Újszövetségi férfi, akinek héber neve Saulus (ApCs). **24.** Az amerikai Nagy-tavak egyike. **26.** Hangtalanul döf! **27.** Pincében a hordók alá helyezett talapzat. **28. Bibliai személy. 29.** Heves szélvihar. **30.** A négy evangélium összefoglaló neve. **36.** Mértékegység rendszer. **37.** Talmi. **38.** Beilleszt angolul. **39.** Magyar királyi főtisztviselő. **41.** Bizony. **43.** Önteltségig önérzetes. **46.** Speciálisan kiérlelt szőlő, fordítva. **47.** Tizenéves. **48.** Völgy, ahová Szanballat és Gesem hívta Nehémiást (Neh). **49.** Kiütéssel győz. **50. Bibliai személy. 52.** „Aki velem nem ..., tékozol (Lk). **53.** „Aki ügyel a ..., az Urért ügyel” (Róm). **55.** „Előrelátóbb vagyok, mint az ... emberek, mert vigyázok a te határozataidra” (Zsolt). **56.** Osztrák és albán autójel. **57.** Sí angolul. **58.** ... Gileád, e városért való harcban halt meg Akháb, Izrael királya (1Kir). **60.** Török evezős csónak. **61.** A Kaukázus része! **62.** Kiejtett betű. **63.** De. **65.** Zamat. **66.** Ábel páratlan betűi. **67.** Bauxitból, majd timföldből kinyert fém. **73.** Babilóniai nép, melyet az Úr Izrael ellen küldött hűtlensége és gonoszsága miatt (Ez). **75.** Szenegál autójele. **76. Bibliai személy. 78.** Tolna megyei község. **80.** A Szentendrei-sziget egyik helységének lakója. **82.** „Kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: ...” (Gal). **87.** „Áldjátok az Urat ő angyalai, ti hatalmas ..., akik teljesítitek az ő rendeletét, hallgatván az ő rendeletének szavára” (Zsolt). **89.** Zala megyei község. **91. Bibliai személy. 92. Bibliai személy. 93. Bibliai személy.**
FÜGGŐLEGES: 1. Bibliai személy. 2. „A farkas és bárány együtt legelnek, az ..., mint az ökör, szalmát eszik, és a kígyónak por lesz az ő kenyere” (Ézs). **3.** Kettőzve: cukorkaféle. **4.** „Én ... vagyok, és a völgyek lilioma” (Én). **5.** Kötőszó. **6.** Friss, jó erőben van. **7.** Határrag. **8.** Káleb fia (1Krn). **9.** „... a nap az, amelyet az Úr rendelt” (Zsolt). **10.** Jákób egyik fia (1Móz). **11.** Város, ahol 1666-ban I. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona összeházasodott. **12.** Némán sűg! **13.** „... pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal). **14.** „De a jó és gonosz ...

fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz” (1Móz). **15. Bibliai személy.** **20.** Búza egynemű betűi. **21.** Férfinév. **22.** „Nézzétek meg pedig, mily nagy ez, akinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrahám, a ...” (Zsid). **23.** Város, melyet elfoglalt Józsué, és királyát pedig felakasztotta (Józs). **25.** Literátor. **31.** Római kettős. **32.** Zalaegerszeg melletti község lakója. **33.** Tartomány, melynek negyedes fejedelme Filep volt (Lk). **34.** Vízben haladnak. **35.** Bók, térdhajlás. **37. Bibliai személy.** **40.** Becsléssel megállapított átlagos díj. **42. Bibliai személy.** **44.** Ujjatlan felsőrész. **45.** A Bahia-szigetek egyike. **51.** Női név becézve. **54.** A magyar ábécé kezdete. **58. Bibliai személy.** **59.** Szolmizációs hang. **62.** Szegényes kis ház. **64.** ... River. Nemzeti Park Ausztráliában. **68.** Dal betűi keverve. **69.** Urán hangzói. **70.** Megbízott rövidítve. **71.** „Akik ... alatt vannak mint szolgák, az ő uraikat minden tisztességre méltóknak tekintsék” (1Tim). **72.** Időkeret! **74.** Állatfajok elterjedési területe. **77.** Város, melynek férfiai Nehémiással hazatértek a fogságból (Ezsd). **79. Bibliai személy.** **81.** Halál a zsoldja (visszafelé). **83.** ...torbágy, Pest megyei nagyközség. **84.** A bór és az antimon vegyjele. **85.** „Ha ... ízét veszti, mivel adtok ízt néki?” (Mk). **86.** Telefon röviden. **88.** Katasztrális hold. **89.** Mássalhangzó kiejtve. **90.** Kettős betű.

Minirejtvény • Nagy Kornél

{k1997406}

VÍZSZINTES: **1.** Város, melynek falára, kerítésére függesztették fel Saul és fiai holttestét (1Sám 31). **5.** Hebron leszármazottja, Rahám fia (1Krón 2). **7.** „Jobb a jó ... a drága kenetnél” (Préd 7). **8.** Sofóniás pap atyja (Jer 21). **9.** „Az ígéreték pedig Ábrahámnak ... és az ő magvának” (Gal 3).

FÜGGŐLEGES: **1.** „De tört vetnek, akik életemre törnek, és akik ... törnek; hitványságokat beszélnek” (Zsolt 38). **2.** A szerencsenek királya volt Ezékiás idejében (2Kir 19). **3.** „Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje ...” (Zsid 7). **4.** „Meg van írva, hogy ... kenyérral él az ember” (Lk 4). **6.** Saul atyja (1Sám 14).

Kedves Rejtvényfejtők! • Nagy Kornél

Helyesbítés!

Az előző számban közölt helyes megfejtések nem a '97/1, hanem a '97/2 szám rejtvényeire vonatkoztak.

Vadon Tamás ÓRÁS

8416 Dudar, Bereg park 6.

Szolgáltatásaim: óraeladás, javítás és elemcsere.

Az értéklevélben vagy értéksomagban feladott órák javítását kb. 1–3 hetes határidővel vállalom. Az elkészült munkákat a megadott pontos címre utánvétellel + postaköltséggel visszaküldöm.

„Ha panasza van, szóljon nekem, ha elégedett, mondja el mindenkinek.”

A pontverseny állása:

(Figyelem! A nevek után a zárójelben, az ötfordulós rejtvénypályázatban elért pontszám látható!)

40 pont: Édes Zsuzsanna (20), Wilhelm Konrád (20);

39 pont: Nagy-Ajtai Márta (20);

38 pont: Gyuricsek Evelin (20), Plesa Jánosné (18);

35 pont: Komócsi Józsefné (18), Komócsi Roland (18);

33 pont: Csányiné Farkas Mária (20), Seprenyi Mihályné Pirka Andrea (20);
32 pont: D. Nagy Emma (20), Gáspár Jánosné (20), Kis Krisztián (18), Kriston Rózsa (20), Molnár Anita (20), Sanda Mónika (20);
31 pont: Farkas János (20);
29 pont: Pánczél Jánosné (18), Weller József (18);
28 pont: Juhász Miklósné (20), Szabó Gizella (20);
27 pont: Borbély Józsefné (17);
26 pont: Horváth Istvánné (20), Perei Imre (20), Takácsné Makkai Zita (20);
25 pont: D. Nagy Gáborné (20), Dr. Faragó Enikő (0);
24 pont: Bálint Miklósné (20);
21 pont: Gróf Nándorné (6);
20 pont: Balla Erzsébet (20), Barna Frigyes (20), Czerovszki Márta (20), Deák M. Jolán (20), Hegedűs Péterné (20), Megyeri Béniné (20), Mundrucz Istvánné (20), Sanda Lajosné (20), Szabó Endre (20), Tóth Terézia (20), Városi Ibolya (20), Vass Béláné (20);
15 pont: Durkó Lajosné (14);
14 pont: Berla Ferenc (20), Kertész Angéla (14), Murvai Lászlóné (14), Szakács Györgyné (20), Szegedi Andrásné (14), ifj. Tarr István (20);
12 pont: Szabó Szilvia (12), Tóth Richárd (6),
8 pont: ifj. Horváth Istvánné (20), Makkai István (20), Szabolovits István (20), Török Ferencné (20);
6 pont: Balogh Tünde (6), Kállai Ibolya (12), Kubis Ferencné (18), Opóczki Magdolna (6), Sárík Róbert (6), Szabó Sándor (6), Varga Erika (6);
0 pont: Windisch Károly (6);

Elküldendő:

a keresztrejtvényben megfejtett annak az **EGY bibliai személynek a neve**, akinek van ugyan testvére, de a rejtvény kiemelt soraiban nem található meg (**6 pont**), valamint a *minirejtvény* bekarikázott betűiből összerakott **szó**, mely Istennek és Krisztusnak is neve (**2 pont**).

Megérkezési határidő: 1997. szeptember 22.

CÍM: *ÉVR Nagy Kornél* 1151 Budapest, Csobogós u. 6. 4/22.

A '97/3 szám rejtvényeinek helyes megfejtése:

keresztrejtvény: **Ézs 54,10 (6 pont)**,

minirejtvény: **Úr-Kaszdim (2 pont)**.

A **karórát**, melyet *Vadon Tamás* órás testvérünk (8416 Dudar, Bereg park 6.) ajánlott fel, **Édes Zsuzsanna** (Komló) nyerte. **Könyvet** nyert: **Nagy-Ajtai Márta** (Komló), **Plesa Jánosné** (Tápiószentmárton) és **Wilhelm Konrád** (Inota). **Kazettát** nyert: **Gyuricsek Evelin** (Budapest).

A nyerteseknek szívből gratulálok. Pontjaikat ezzel elvesztették (ez a pályázati pontokra nem vonatkozik), de a pontgyűjtést újra kezdhetik, melyhez sok sikert kívánok.

Az 1997/3. szám gyakorlásra szánt rejtvényeinek helyes kitöltése

{k1997407}

Gyakorlásra szánt rejtvények – 1 • Nagy Kornél

{k1997408}

VÍZSZINTES: **1.** Sámson által széttépett oroszlán tetemében volt (Bír). **4.** „Nem vetette el Isten az ő népét, melyet ... ismert” (Róm). **9.** „Az Istent soha senki ... látta” (1Jn). **12.** Az Áser törzsbeli Jéter fia (1Krón). **13.** „A ... záporosó idején való szüntelen csepegés, és a morgó asszonyember hasonlók” (Péld). **14.** „Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ...” (Jel

22). **15.** Izráel első szálláshelye a Jordánon való átkelés után (Józs). **17.** „Mert ... vetnek és vihart aratnak” (Hós). **19.** „Mert amiként az Atyának élete van önmagában, ... adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában” (Jn). **20.** Edom második királyának apja (1Móz). **21.** Jábinnak, a kananeus királynak a hadvezére volt (Bír). **26.** „... kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok?” (Mt). **30.** Ilyenek lesznek az utolsó napokban az emberek (2Tim). **31.** Város Rúben nemzetségének területén, Hesbon közelében (Ézs). **32.** Helység, amelybe való volt Góliát (1Sám, új ford). **33.** Tírussal kereskedő város (Ez). **35.** Babiloni bálvány, a zsidók Merodáknak nevezték (Jer). **36.** „Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ... azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek” (Jn). **37.** „A titkon ... ajándék elfordítja a haragot” (Péld). **38.** „... nemes harczot megharcoltam” (2Tim).

FÜGGŐLEGES: **1.** „A kevély szemű közember megaláztatik, és a főemberek ... porba hajtatik” (Ézs). **2.** „Ahogyan megszégyenül a tolvaj, ha tetten ..., úgy szégyenül meg Izráel háza is” (Jer, új ford). **3.** „Oh Uram! A szorongásban kerestek Téged, és ... imádságot mondtanak, mikor rajtuk volt ostorod” (Ézs). **4.** Város Júda területén (Józs). **5.** „Mi ..., te nagy alvó?” (Jón). **6.** „Mert jobb az élő ..., hogynem a megholt oroszlán” (Préd). **7.** „Azért valaki közületek búcsút nem ... minden javaitól, nem lehet az én tanítványom” (Lk). **8.** „Akármerre jár is az ostoba, fogyatékos az ..., mégis mindenkiről azt gondolja, hogy az az ostoba” (Préd, új ford). **9.** „Bízzál Izráel az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges ... a szabadítás” (Zsolt). **10.** „Az ... beszélnek Isten dicsőségét” (Zsolt). **11.** Énókh fia (Lk). **16.** Kánaán földjére küldött kém Gád törzséből (4Móz). **18.** „Erőről ... jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon” (Zsolt). **22.** Kain unokája (1Móz). **23.** „Az Úrhoz kiáltottak Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott nekik: Ehudot, Gérának fiát, ki Jemininek volt a fia, aki ... volt” (Bír). **24.** Tóbiás gúnyolódása: „Bármit építsenek, ha egy ... lép fel reá, összezúzza köveiknek falát (Neh). **25.** „Mint a részeg ember kezébe akad a tövis, úgy ... az eszes mondás a bolondoknak szájába” (Péld). **26.** „Aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ... meg a haláltól és sok bünt elfedez” (Jak). **27.** „Te tanítasz engem az ... ösvényére, teljes öröm van tenálad” (Zsolt). **28.** Város Benjámin törzsének területén (Józs). **29.** „Ok nélkül vetették ... titkon vont hálójokat, és ok nélkül ástak vermet az én lelkemnek” (Zsolt). **34.** „... jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr!” (Ézs).

Gyakorlásra szánt rejtvények – 2 • Nagy Kornél

{k1997409}

VÍZSZINTES: **1.** Dávid király hős vitéze, aki a Gaás völgyéből való volt (1Krón). **5.** Assir király (Hós). **10.** „Mert aki meghalt, felszabadult a bűn ...” (Róm). **11.** A kenkhréabeli gyülekezet diakonisszája (Róm). **12.** Isai fia (1Sám). **14.** „Ne fogj ... a gonosszal, hogy hamis tanú ne légy” (2Móz). **15.** Város, melyet Józsue elfoglalt Izráel népével (Józs). **16.** „Az Úré a föld s ... teljessége” (Zsolt). **18.** „... mi nem vagyunk meghátrálás emberei” (Zsid). **19.** Abnernek, Saul fővezérének atyja (2Sám). **20.** „Az irgalmasság és igazság ... hagyjanak el téged” (Péld). **22.** „Kemény ... és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szentléleknek ellene igyekeztetek” (ApCs). **24.** „De üres kézzel senki ... jelenjen meg az Úr előtt” (5Móz). **25.** Ógnak, Básán királyának városa volt, mely Manassé törzsének jutott (Józs). **27.** „A hazug ... nemuljanak el, amelyek vakmerően szólnak az igaz ellen” (Zsolt). **29.** Dávid féltestvérének fia, aki megölte Abnert (2Sám). **30.** Jehova-..., „Az Úr hegyén a gondviselés” (1Móz). **31.** Dávid elsőszülött fia Ahinoámtól (2Sám). **32.** Ammonita király, aki megszégyenítette Dávid szolgáit (1Krón).

FÜGGŐLEGES: **1.** A Jeruzsálem falait javító Hattus atyja (Neh). **2.** Folyó Elámban, Susán vára közelében (Dán). **3.** „Fogytán van ereje a tereh-hordónak, a ... pedig sok, és mi képtelenek vagyunk építeni a kőfalat” (Neh). **4.** „Mint az arany ... ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige” (Péld). **6.** Város Jezréel síkságán, ahol a filiszteusok táboroztak (1Sám).

7. „Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se ...-pénzt a ti erszényetekbe” (Mt). 8. ...-Melek, Sedékiás szerecsen udvari szolgája (Jer). 9. „És nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket cselekszik vala a ...” (Jn). 13. „Mert ezer esztendő ... előtted, mint a tegnapi nap” (Zsolt). 14. Helység Júda déli határánál (Józs). 17. Város Zebulon területén (Józs). 21. Ézsau másik neve (1Móz). 22. Babiloni bálványisten (Ézs). 23. „A régiek elmúltak, imé, ... lett minden” (2Kor). 24. „Mikor elküldtelek benneteket erszény, táská és ... nélkül, volt-é valamiben fogyatkozástok?” (Lk). 26. Hesron fia (Ruth). 28. „És lőn az ő országa setét; és rágják vala az ő nyelvöket a ... miatt” (Jel).

Gyakorlásra szánt rejtvények – 3 • Nagy Kornél

{k1997410}

VÍZSZINTES: 1. Város Júda területén (Józs). 5. Az Áser törzséből való Sófákh fia (1Krón). 9. Sziklacsúcs, emellett ment át Jonathán a filiszteusok előőrséhez (1Sám). 10. Férfi, akinek Agur mondta a beszédét (Péld). 11. „E föld széléről kiáltok te hozzád; mert szívem ...” (Zsolt). 13. „Nem teremhet jó ... rossz gyümölcsöt” (Mt). 14. „És meghala Gedeon, a Joás fia, ... vénségében” (Bír). 15. „Gyümölcséről ismerik meg a ...” (Mt). 16. „Olyan, mint a berekesztett ... az én húgom, jegyesem” (Én). 17. „Az eszes meglátja a ... és elrejti magát” (Péld). 18. „Az atyák ették meg az egrest, és a fiak foga vásott el ...” (Jer). 19. Kajnán fia (Lk). 20. „Oh Uram, segíts most; oh Uram, ... most jó előmenetelt” (Zsolt). 21. A léviták szolgáinak előljárója volt (Neh). 23. „... haragudjatok, de ne vétkezzetek” (Ef). 24. Béreai férfi, aki Pál útítársa volt (ApCs). 26. A benjáminita Béria fia (1Krón). 28. Moábita város (4Móz). 29. A benjáminita Húsim atyja (1Krón). 30. „Mély víz az ember szájának beszéde, buzogó ... a bölcsességnek kútfeje” (Péld).

FÜGGŐLEGES: 1. Jonathán leszármazottja, Elása fia (1Krón). 2. „Serkenj föl, aki aluszol és támadj ... a halálból” (Ef). 3. „Vigan ... az Úrnak te egész föld!” (Zsolt). 4. „Teremté tehát az Isten az embert az ő ...” (1Móz). 5. „A Mester ... van és hív téged” (Jn). 6. „... Atyánk, ki vagy a mennyekben” (Mt). 7. Húr fia, aki a Jeruzsálemhez tartozó tartomány felének fejedelme volt (Neh). 8. „Semmi nincs új dolog a nap ...” (Préd). 10. „Mert lesz ..., mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik” (2Tim). 12. „Az ... beálltával pedig vivének hozzá sok ördögöst, és egy szóval kiüzé a tisztátalan lelkeket” (Mt). 15. „És bemártván a ..., adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának” (Jn). 16. Ismáel fia (1Móz). 17. Rékáb testvére, vele együtt ölte meg Isbósetet, Saul fiát (2Sám). 18. Király volt Izráelben (1Kir). 19. „Citera, lant, dob, ... és bor van lakodalmokban, de az Úrnak dolgát nem tekintik meg, és nem látják kezeinek cselekedetét” (Ézs). 21. „A szeretet ... vétket elfedez” (1Pét). 22. „Uram! mi Istenünk! ... parancsoltak nekünk kívüled; de általad dicsőítjük neved” (Ézs). 24. „Atyánk vagy Te, mi ... vagyunk és Te a mi alkotónk, és kezéd munkája vagyunk mi mindnyájan” (Ézs). 25. Káleb ágyasa (1Krón). 27. „De üres kézzel senki ... jelenjen meg az Úr előtt” (5Móz).

Gyakorlásra szánt rejtvények – 4 • Nagy Kornél

{k1997411}

VÍZSZINTES: 1. „Kívánatos kincs és kenet van a bölcsnek házában; a bolond ember pedig ... azt” (Péld). 10. Eliásáfnak, a gersoniták fejedelmének atyja (4Móz). 11. Hely Rúben törzsének területén (4Móz). 12. „Aki meghalt érettünk, hogy akár ... vagyunk, akár aluszunk, együtt éljünk ő vele” (1Thes). 14. Széir legfiatalabb fia (1Krón). 15. A Manassé törzséből Kánaán földjére kiküldött kém (4Móz). 16. Sáfán fia, aki Jeremiás levelét vitte el a babiloni száműzöttekhez (Jer). 17. Hágó, ahol Akházia Júda királya meghalt (2Kir). 18. „A te szemeid ... nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak” (Péld). 22. Főember, aki

Zorobábelrel tért haza a babiloni fogságból (Ezsd). **27.** Arárból való Ahiámnak, Dávid hős vitézének atyja (2Sám). **28.** Város Simeon területén Libna és Asán közt (Józs). **29.** ...-Keczicz, város Benjámin területén (Józs). **31.** E városig üldözte Ábrám a Lótot fogságba ejtő királyok csapatait (1Móz). **32.** „Dicsérem az Istennek nevét énekkel, és ... hálaadással” (Zsolt).

FÜGGŐLEGES: **1.** „... néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el” (2Kor). **2.** „Ne támadjon engem a kevélynek ..., és ne üldözzön engem a gonosznak keze” (Zsolt). **3.** „Hogy a Jézus nevére minden ... meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké” (Fil). **4.** „Szedd össze magadat; tarts jobbra, tarts előre, tarts balra, amerre ... irányozva van” (Ez). **5.** Básán királya (4Móz). **6.** Dávid király tevéinek gondviselője volt (1Krón). **7.** A kananeusok egyik határvárosa (1Móz). **8.** Gedeon atyja (Bír). **9.** Elkána felesége (1Sám). **13.** Simeonnak, az antiókhiai gyülekezet szolgálattevőjének másik neve (ApCs). **14.** Likaóniai város, ahová Barnabással ment Pál apostol (ApCs). **18.** „Én pedig nagy örömet áldozok és ... áldozatul a ti lelketekért; még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem” (2Kor). **19.** „Eli, Eli! ... sabaktáni” (Mt). **20.** „Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve; és méne az ... korúhoz, és eleibe vivék őt” (Dán). **21.** „Aki pedig azt mondja az ő atyjafiának: ..., méltó a főtörvényszékre: aki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére” (Mt). **23.** „Maran ...” (1Kor). **24.** „Ekképpen pedig tisztességbeli dolog, hogy ne ott hirdessem az evangéliomot, ... neveztetett Krisztus, hogy ne más alapra építsek” (Róm). **25.** Samegár-..., Nabukodonozor egyik főtisztje volt (Jer). **26.** „Jákób ... földére bújdosott, és egy asszonyért szolgált az Izráel, és egy asszonyért pásztorkodott” (Hós). **30.** Hely, ahol Jób lakott (Jób).

GYERMEKKÖR

{k1997417}

{k1997418}

{k1997419}

{k1997420}

{k19974C}

{k19974D}